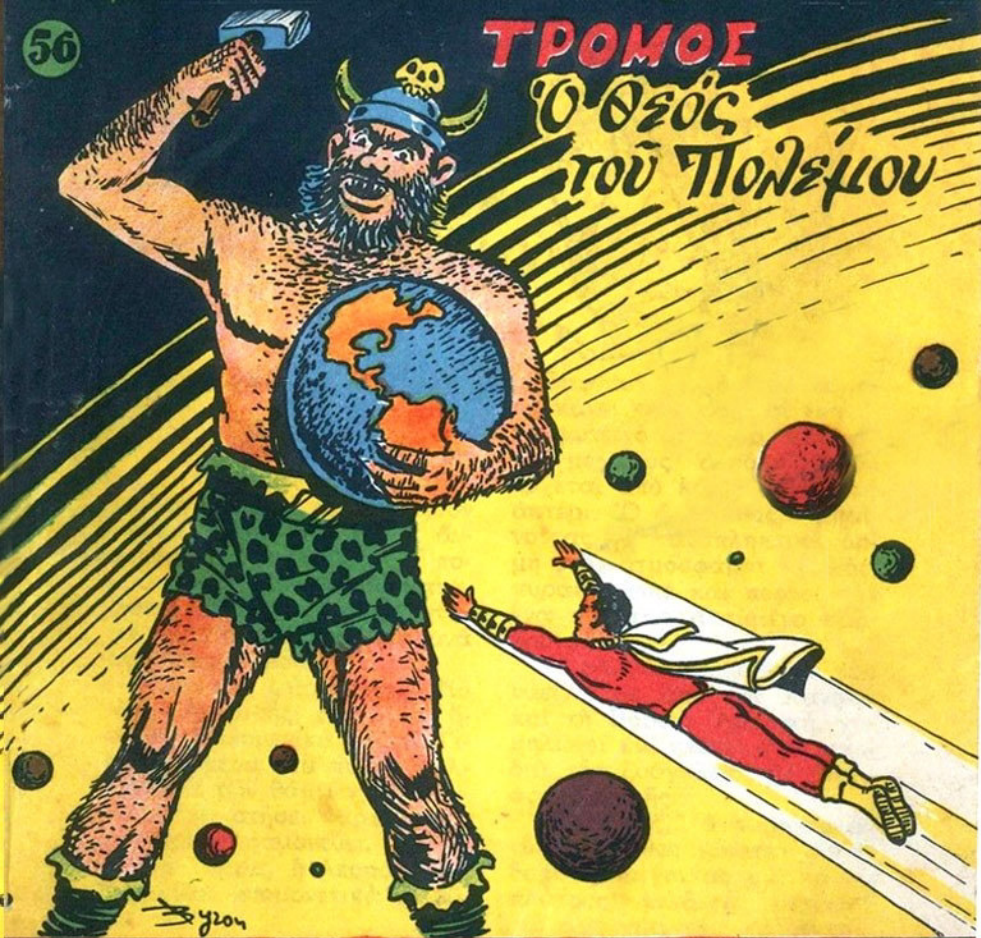

Ο ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ

56

ΤΡΟΜΟΣ

Ο Θεός
του Πονέμου

ΕΛ ΓΚΡΕΚΟ

ο Ξάνθης
υπεράνθρωπος

Ο Μετεωρόλιθος

ΕΙΝΑΙ νύχτα. Μέσα στον άπέραντο ούρανο χιλιάδες άστέρια τρεμοπαίζουν γλυκά. Κάτω, στη γή, οι άνθρωποι πηγαινοέρχονται πολυάσχολοι: μέσα στις κατάφωτες πόλεις ή έτοιμάζονται να πλαγιάσουν στα μακρινά και ήρεμα χωριά.

Μέσα στη ζούγκλα της Νότιας Αμερικής, όλα είναι ήσυχα. Φαίνεται κα ήσυχα. Γιατί ανάμεσα στα πυκνά φυλλώματα των θάμνων τὸ λιοντάρι έχει στήσει καοτέρι και ή τίγρη παραμονεύει.

Πὸ πέρα, ή λεοπαρδαλη περιμένει υπομονετικά τὸ θύμα της.

Ξαφνικά, μέσα στον ούρανο κάνει την εμφάνισή του ένα φωτεινό μετέωρο. Είναι ένας μεγάλος αερόλιθος που έρχεται από κάποιο μακρινό άστέρι. Ο αερόλιθος, μπαίνοντας με καταπληκτική όρμη στην ατμόσφαιρα της Γης πυρακτώθηκε και πέφτει σαν ένα τεράστιο αναμμένο κάρβουνο!

Τὸ φλεγόμενο μετέωρο περνάει πάνω από τὸν Καναδά και τὴ Βόρεια Αμερική χαμηλώνει και πέφτει στην καρδιά της ζούγκλας της Νότιας Αμερικής.

Πέφτοντας, ὁ πυρακτωμένος αερόλιθος χώνεται στο έδαφος ανοίγοντας μιὰ τρύπα πλάτους πενήντα μέτρων! Στο άγγιγμά του, τὸ δάσος

αρπάζει άμέσως φωτιά και πελώριες φλόγες ύψώνονται προς τόν ουρανό, κάνοντας τά άγρίμια - σαρκοφάγα και φυτοφάγα, έπιθετικά και άκακα - νά τó βάλουν στά πόδια πανικόβλητα γιά νά σωθούν άπό τά «κόκκινα λουλούδια που σκοτώνουν»!

Μέσα στη γή, ό αερόλιθος συνεχίζει τó ταξίδι του γιά πολλές χιλιάδες μέτρα, άνοίγοντας ένα βαθύτατο πηγάδι στά σπλάχνα τού πλανήτη μας.

Στό τέλος σταματάει συναντώντας ένα στρώμα άπό σκληρό μάρμαρο. Σταματάει και σθίνει σιγά - σιγά.

Περνούν άρκετές ώρες...

Έπάνω ή πύρκαϊά σθίνει: κι' αυτή, άφού καταδρόχθηκε άπέραντες έκτάσεις δασών με έκατομμύρια δέντρα!

Κάτω, μέσα στά σπλάχνα τού έδάφους, ό μετεωρόλιθος μένει άσάλευτος, σκοτεινός, αίνιγματικός.

Ξαφνικά, συμβαίνει κάτι, που μόνο στά όνειρα ή στά παραμύθια μπορεί νά συμβή.

Ό μετεωρόλιθος άνοίγει σιγά - σιγά, στά δύο, σαν ένα τεράστιο ρόδι!

Άνοίγοντας έτσι, φανεώνει στό κέντρο του ένα κοίλωμα τριγυρισμένο άπό σφαιρικό μετάλλινο τοίχωμα!

Μέσα άπό τó κοίλωμα αυτό ξεπηδάει ένα άπροσδόκητο και καταπληκτικό πλάσμα.

Είναι ένας όγκώδης γίγαντας, τρεις τουλάχιστον φορές μεγαλύτερος άπό έναν αν-

θρωπο. Τό πελώριο κορμί του είναι γυμνό έκτός άπό ένα μικρό παντελονάκι στη μέση και δύο μπότες με παράξενο σχήμα.

Τό πρόσωπό του είναι άπαίσιο, τά χαρακτηριστικά του είναι άποκρουστικά και κτηνώδη, τόσο κτηνώδη ώστε με δυσκολία θά μπορούσε κανείς νά θεωρήσει ανθρώπινη τή μορφή του!

Στό κεφάλι του φορεϊ ένα είδος μικρής περικεφαλαίας. Άπό δύο τρύπες τής περικεφαλαίας βγαίνουν δύο μεγάλα κέρατα!

Τό άλλόκοτο αυτό γιγάντιο πλάσμα πετάγεται: έξω άπό τó κοίλωμα τού αερόλιθου και, ρίχνοντας τó κεφάλι του προς τά πίσω ξεσπάει σ' ένα γέλιο τόσο βροντερό ώστε ακούγεται άπό τήν επιφάνεια τής γής! "Ένας γύφας, που πετάει πάνω άπό τó καμμένο δάσος γιά νά βρή κανένα μισοκαμμένο ζωο απομακρύνεται τρομαγμένος στό άκουσμα τού βροντερού γέλιου, που βγαίνει άπό τά βάθη τής γής!

—Χά, χά, χά, χά, χά!, κάνει ό γίγαντας, σαλεύοντας τó κεφάλι του με τά κέρατα. Χό, χό, χό, χό, χό!... Χέ, χέ, χέ, χέ, χέ!

Έπειτα σηκώνει τó κεφάλι του και κυττάζει προς τά πάνω, μέσα στη βαθύτατη ύπόνομο που είχε άνοίξει ό αερόλιθος.

Σαλεύει περιφρονητικά, τούς ώμους του και κάνει κάτι άπίστευτο.

Συσπειρώνεται και τεντώνεται άπτόμα και, με τὸ κεφάλι μπροστά, βουτάει μέσα στὸ ἔδαφος! Χώνεται μέσα στὸ χῶμα καὶ ἀρχίζει νὰ προχωρῇ σκάθοντας γοργὰ μετὶς χεροῦκλες του, μετὶς εὐκολία καὶ ἄνεσι μετὶς ὅποια ἓνας κολυμβητὴς θὰ προχωροῦσε μέσα στὸ νερὸ τῆς θάλασσας!

Ἐπάνω στὴν ἐπιφάνεια τῆς γῆς, οἱ ἄνθρωποι συνεχίζουν τὴ ζωὴ τους ξένοιαστοὶ καὶ ἀνύποπτοι...

Δὲν ξέρουν ὅτι, φερμένους μετὶς τὸν ἀερόλιθο ἀπὸ ἓναν ἄλλο πλανήτη, βρίσκεται τώρα στὴ Γῆ ὁ μεγαλύτερος ἐχθρὸς ποὺ ἔχει γνωρίσει ποτὲ ἡ Ἀνθρωπότης, ὁ καταπληκτικὸς Τρόμος, ὁ Θεὸς τοῦ Πολέμου!

Καὶ δὲν ξέρουν τὴν ἱστορίαν τοῦ τρομακτικοῦ αὐτοῦ πλάσματος.

Ὁ Τρόμος, ποὺ ἀντιπροσώπευε ἄλλοτε τὸ Κακὸ Πνεῦμα πάνω στὴ Γῆ, ἀναγκάστηκε μιὰ μέρα νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸν πλανήτη μας κυνηγημένος ἀπὸ τὰ πνεύματα τοῦ Καλοῦ τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ πᾶ νὰ κρυφτῇ σ' ἓναν ἄλλο πλανήτη πολὺ μακρινό, ὅπου ζοῦσε μιὰ φυλὴ διαφορετικὴ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἀλλὰ πολιτισμένη κι' αὕτη.

Ἐκεῖ, ὁ Τρόμος κατάρθωσε νὰ ἐξοντώσῃ ὅλους τοὺς κατοίκους, ὅλα τὰ ζῶα καὶ ὅλα τὰ φυτὰ, προκαλώντας πολέμους καὶ καταστροφές, γιὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν ἀχόρ-

ταγὴ δίψας του γιὰ αἷμα καὶ γιὰ θάνατο!

Καὶ τώρα, ἀφοῦ ἐπάνω στὸν πλανήτη ἐκεῖνο δὲν ἔμεινε τίποτα ὄρθιο καὶ τίποτα ζωντανό, ὁ Τρόμος ὁ Θεὸς τοῦ Πολέμου, ἦρθε, πάλι στὴ Γῆ γιὰ νὰ συνεχίσῃ τὸ καταστρεπτικὸ του ἔργο ποὺ εἶχε ἄλλοτε διακόψει ἡ Ἀνάστασις τοῦ Θεανθρώπου!...

Ὁ Βόρειος Πόλος διαλύεται!

ΣΤΗ Νέα Ὑόρκη λίγους, μῆνες ἀργότερα ὁ κόσμος εἶναι ἀνάστατος. Οἱ ἐφημεριδωπῶλες τρέχουν στοὺς δρόμους σὰν τρελλοὶ, οὐρλιάζοντας:

— Ἐκτακτὸ παράρτημα! Πάρτε νὰ διαβάσετε! Ἐρχεται ἡ συντέλεια τοῦ κόσμου! Ὁ Βόρειος Πόλος διαλύεται! Ἐκτακτὸ παράρτημα!

Σ' ἓνα ἐξοχικὸ σπίτι ἔξω ἀπὸ τὴ Νέα Ὑόρκη, στὸ σπῆτι τῶν Ὑπερανθρώπων, τῶν Προστατῶν τοῦ Δικαίου, τοῦ Καλοῦ καὶ τῆς Ἀνθρωπότητος, οἱ ἡρώες μας παρακολουθοῦν μετ' ἀγωνίας τὴ ραδιοφωνικὴ ἐκπομπή.

Εἶναι ὅλοι παρόντες! Ὁ μεγάλος Ὑπερανθρώπος, ἡ γυναίκα του Ἐλσα, ὁ γιὸς τους Κεραυνὸς, ἡ κόρη τους Ἀστραπή, ὁ ξακουστός Ἐλληνας Ὑπερανθρώπος Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο καὶ ὁ Ὑπερέλληνας, τὸ Παιδί - Θεαῦμα, ὁ γιὸς τοῦ Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο! Εἶναι ἐπίσης ἐκεῖ ὁ... ἡρωϊκὸς νάνος Κοντοστούπης, ὁ

πίο... δειλός ήρωας όλων των εποχών, και ό Τσιπιτσιπ, τό τερατάκι μέ τό ράμφος πουλιού!

Τό ραδιόφωνο μεταδίδει μέ φωνή γεμάτη άνησυχία:

«Καταπληκτικές και τρομακτικές ειδήσεις έρχονται από τόν Άτλαντικό Ωκεανό! Όπως τηλεγραφοούν διάφορα πλοία, τεράστια παγόβουνα πού άποσπάσθηκαν από τό Βόρειο Πόλο, κατεβαίνουν όρμητικά πρós τό νότο, κάνοντας τά ταξίδια πολύ επικίνδυνα! Δέκα μεγάλα φορτηγά βαπόρια και δυό επίβατικά έχουν πέσει κιόλας θύ-

ματα τής τρομερής αυτής καθόδου τών πάγων προσκρούοντας επάνω σέ παγόβουνα και βουλιάζοντας!

»Αεροπλάνα, πού πετοούν πάνω από τόν ώκεανό, μεταδίδουν ότ: τό κύμα τών παγόβουνων γίνεται όλο και πιό πυκνό.

»Μά ό μεγάλος κίνδυνος δέν είναι ότ: θά σταματήσουν τά ταξίδια στόν Άτλαντικό Ωκεανό, αλλά ότ: αν συνεχιστή αυτή ή διάλυσι του Βόρειου Πόλου, ή Γή θά χάση στο τέλος τήν ίσορροπία της και θά βγή από τόν άξονα τής περιστροφής της, και τότε ό πλανήτης μας θά καταστραφή όριστικά!

»Οί ειδικοί έπιστήμονες εκφράζουν φόβους ότ: αν δέν πάσουν τά παγόβουνα νά άποσπώνται από τόν Βόρειο Πόλο, σέ δυό μήνες θά έχη γίνει ή μεγάλη καταστροφή! Κι' αν ακόμα ή Γή δέ χάση τήν ίσορροπία της, τά παγόβουνα, λιώνοντας θά κάνουν τή στάθμη τής θάλασσας νά ανεβή και νά πλημμυρίση τίς ήπείρους!

»Οί κυβερνήσεις όλων τών χωρών συσκέπτονται αυτή τή στιγμή για νά βρούν τρόπο νά αντιμετώπισουν τήν καταστροφή. Σύμφωνα μέ πληροφορίες τών ανταποκριτών του ραδιοσταθμού μας, θά διαταχθί ή εκκένωσις τών μεγάλων πόλεων και ή μεταφορά του πληθυσμού σέ ύψηλότερα μέρη...»

Μέ τό πρόσωπο χλωμό, ό Υπεράνθρωπος σηκώνεται.

Ένας φλεγόμενος μετεωρόλιθος πέφτει από τόν ούρανό!

Τὰ μάτια του κυττάζουν τούς δικούς του γύρω, συνεφιασμένα από ανησυχία.

—Φαίνεται: λέει, πώς ή Γή βρίσκεται σὲ θανάσιμο κίνδυνο! *Αν αὐτὰ πού μεταδίδει τὸ ραδιόφωνο εἶναι ἀληθινὰ - καὶ δὲν ἔχω λόγους νὰ ἀμφιβάλλω - τότε ἡ καταστροφή θὰ εἶναι τρομακτική!

— Ναί!, λέει ὁ μικρὸς Ὑπερέλληνας. Κάτι πρέπει νὰ κάνουμε γιὰ νὰ προλάβουμε τὸ κακό!

— *Αν καὶ ἀμφιβάλλω ἂν θὰ μπορέσουμε νὰ ἐμποδίσουμε τὴ διάλυσι τοῦ Βόρειου Πόλου λέει ὁ Ὑπεράνθρωπος προτείνω νὰ ξεκινήσουμε ἀμέσως ὅλοι μας γιὰ τὸν Πόλο! Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μείνουμε ἀδρανεῖς ὅταν ἡ Ἀνθρωπότης κινδυνεύει!

—Ναί!, λέει ὁ Ἑ λ Γ κ ρ έ κ ο. Πρέπει νὰ φύγουμε ἀμέσως! Περιμένετε ὅμως γιὰ νὰ πάρω μαζί μου μερικές δόμβες πού περιέχουν ἓνα ἀέριο μὲ τὸ ὁποῖο μπορεῖ κανεὶς νὰ προκαλέσῃ ψῦξι τοῦ ἀέρα καὶ τοῦ νεροῦ μέσα σὲ λίγα δευτερόλεπτα! Τίς εἶχα κατασκευάσει γιὰ νὰ κάνω πειράματα μὰ τώρα θὰ μάς βοηθήσουν στὴν προσπάθειά μας νὰ σώσουμε τὴ Γῆ!

Βγαίνει ἀπὸ τὸ σαλόνι, ἀνεβαίνει στὸ ἐργαστήριό του καὶ κατεβαίνει πάλι: σὲ λίγο κρατώντας ἓνα μεγάλο κουτί.

—Μποροῦμε νὰ φύγουμε!, λέει ὁ Ἑλληνας. Κοντοστούπη, ἐσὺ θὰ ἀναλάβῃς τὴ μεταφορά τοῦ κουτιοῦ μὲ τίς

*Ὁ γίγαντας χώθηκε μέσα στὸ ἔδαφος καὶ ἄρχισε νὰ ταξιδεύῃ γοργά.

παγοδόμβες γιὰ νὰ ἔχουμε ἐμεῖς οἱ ἄλλοι τὰ χέρια μας ἐλεύθερα!

Τὸ κωμικὸ πρόσωπο τοῦ νάνου χλωμιάζει. Ἡ μύτη του ἀνεβοκατεβαίνει ἀστεῖα.

—*Ε; κάνει χαζά. Παράτα μὲ ἡσυχῇ Ἑ λ Γ κ ρ έ κ ο! *Αν νομίζῃς πὼς θὰ παρατήσω τὴ λιακαδίτσα μου καὶ τὸ χουζοῦρ μου γιὰ νὰ πάω στὸ Βόρειο Πόλο σου νὰ ξεπαγιάσω, εἶσαι πολὺ γελασμένος! Δὲν τὸ κουνῶ ἀπὸ δῶ!

Τὰ φρύδια τῆς Ἀστραπῆς ζαρώνουν καὶ τὰ ὄμορφα μά-

τια της κυττάζουν επιτιμητικά το νάνο.

—Κοντοστούπη!, λέει η γυναίκα του Έλ Γκρέκο. Η Άνθρωπότης κινδυνεύει κι' εσύ αρνείσαι να χαλάσης το χουζούρι σου; Δεν τὸ περίμενα αυτό ἀπὸ σένα!

Ὁ νάνος γίνεται κατακόκκινος. Τὰ λόγια τῆς Ἀστραπῆς τὸν χτυποῦν στὸ φιλότιμο καὶ τὸν κάνουν νὰ σηκωθεί μουρμουρίζοντας γκρινιάρικα:

—Δὲν μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς ἕνα ἀστεῖο κι' ἀμέσως τὸ παίρνετε στὰ σοβαρά! Δὲ μὲ ξέρετε καλά, φίλοι μου! Μπορῶ νὰ σὰς ἀφήσω ποτὲ νὰ πάτε... μόνοι καὶ ἀπροστάτευτοι σὲ μιὰ τόσο ἐπικίνδυνη ἀποστολή; Ἄν δὲν εἶμαι ἐγὼ μαζί σας ποῖος θὰ σὰς γλυτώσῃ ἀπὸ τὶς τρομερὲς ἀρκούδες τοῦ Βόρειου Πόλου; Ποῖος θὰ ἐπεμβαίνει ὅταν θὰ κινδυνεύετε; Ἔ;

Ὁ νάνος καὶ
ὁ... ὑπεργίγας!

ΜΙΑ ὥρα ἀργότερα οἱ ἔξη ἡρώες μας - πετώντας ὀλοταχῶς πάνω ἀπὸ τὸν Ἀτλαντικὸ ὠκεανὸ ποὺ εἶναι γεμάτος παγόβουνα - φτάνουν στὸ Βόρειο Πόλο.

Ἐκεῖ, βλέπουν ἀπὸ ψηλὰ πελώρια κομμάτια πάγου νὰ ἀποσπῶνται ἀπὸ τὴν τριγωνμένη ἡπειρο τοῦ Πόλου ἕνα-ἕνα καὶ νὰ ξεκινοῦν πρὸς τὸ νότο παρασυρόμενα ἀπὸ τὸ ρεῦμα τῆς θάλασσας!

—Κοντοστούπη!, λέει ὁ Έλ Γκρέκο. Δόσε μου τὸ κουτί μὲ τὶς παγοδόμβες! Θὰ τὶς ρίξω γύρω ἀπὸ τὸν Πόλο γιὰ νὰ κάνω τὸ νερὸ νὰ παγώσῃ καὶ νὰ σταματήσω, τὰ παγόβουνα! Ἐσεῖς, στὸ μεταξύ, προσγειωθῆτε πάνω στὸν Πόλο καὶ προσπαθήστε νὰ ἀνακαλύψετε τὴν αἰτία τῆς διαλύσεως τῶν πάγων!

Ἐνῶ ὁ Ἕλληνας πετάει πάνω ἀπὸ τὴ θάλασσα, ρίχνοντας στὰ νερά τὶς παγοδόμβες του καὶ σχηματίζοντας ἔτσι ἕνα φράγμα ἐναντίον τῶν παγοδόμων, οἱ ἄλλοι χαμηλώνουν καὶ προσγειώνονται πάνω στὰ αἰώνια χιόνια τοῦ Πόλου.

Σκορπίζονται πρὸς διαφορετικὴ κατεύθυνσι ὁ καθένας καὶ ψάχνουν, ἄλλοτε πετώντας κι' ἄλλοτε περπατώντας, μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ ἀνακαλύψουν τὶ κάνει τὴν παγωμένη ἡπειρο νὰ διαλύεται καὶ νὰ ἀπειλῇ τὴν ὑπαρξὶ τῆς Γῆς.

Ὁ Κοντοστούπης περπατᾷ μόνος μέσα στὰ χιόνια. Κάθε τόσο βγάζει ἀπὸ τὴν τσέπη του ἕνα μπουκαλάκι μέ... οὐζο καὶ πίνει μερικὲς γουλίες, μουρμουρίζοντας:

—Μπρρρ! Κρῦο ποὺ κάνει ἐδῶ πέρα! Παναγίτσα μου! Ἄς πῶ λίγο οὐζο ἀκόμα, πρὶν παγώσῃ τὸ αἷμα μου! Τὶ κακὸ εἶναι τοῦτο! Ἀναισθάνω καὶ μοῦ φαίνεται σὰν νὰ καταπίνω... κομμάτια πάγου! Νάχα τουλάχιστον κανέναν ἀντίπαλο νὰ παλαίψω μαζί του καὶ νὰ ξυπνήσουν λιγάκι τὰ αἱματὰ

μου! Πού τέτοια τύχη όμως!
Πού να θρεθῇ αντίπαλος σ'
αυτὴ τὴν ηγαυωμένη ἐρμηιά!
"Ἄς πιούμε λίγο οὐζο ἀκόμ...

Ἡ φωνὴ του παγώνει στὸ
λαρύγγι του.

Καθὼς στρίβει γύρω ἀπὸ
ἓνα βράχο ἀπὸ πάγο, βρίσκε-
ται φάτσα μὲ φάτσα μὲ κάτι
πολύ περίεργο.

Φαίνεται σὰν πόδι, μὰ δὲν
μπορεῖ νὰ εἶναι! Εἶναι κατα-
πληκτικά μεγάλο, τόσο μεγά-
λο ὥστε ξεπερνάει στὸ ὕψος
ὁλόκληρο τὸν Κοντοστούπη!

Κάτω - κάτω τὸ πόδι φο-
ράει μιὰ μεγάλη παράξενη
μπότα.

Ὁ νάνος, τρέμοντας ὁλό-
κληρος γυρίζει ἀργὰ τὸ κε-
φάλι του πρὸς τὰ δεξιὰ. "Ε-
να ἄλλο τεράστιο πόδι, τὸ
ταῖρι τοῦ πρώτου πατάει γε-
ρὰ στὸ χιόνι δυὸ μέτρα πιὸ
πέρα!

— 'Αδύνατον!, μουρμου-
ρίζει ὁ Κοντοστούπης. Δὲν τὸ
παραδέχομαι! Τὰ μάτια μου
θαμπωμένα ἀπὸ τὸ πολὺ χιόνι,
βλέπουν ὀπτασίες! Νὰ δῆς
πού θὰ σηκώσω τὸ κεφάλι
μου καὶ δὲ θὰ δῶ τίποτα πά-
νω ἀπὸ τὰ πόδια!

Κάνει τὸ σταυρὸ του μουρ-
μουρίζει μιὰ προσευχὴ καὶ
σηκώνει τὸ κεφάλι του.

Αὐτὸ πὺν ἀντικρύζει κάνει
τὰ μάτια του νὰ πεταχτοῦν
ἀπὸ τίς κόγχες τους καὶ τὸ
κάτω σαγόνι του νά... στρα-
βώση!

— "Ὤχ!, κίνει μὲ φωνὴ πὺν
βγαίνει στριγγὰ ἀπὸ τὸ λα-
ρύγγι του σὰν νὰ τὸν ἔχουν
πιάσει ἀπὸ τὸ λαμό. Ἡ

καρ... καρ... καρ... δούλα
μου!

"Ενας πελώριος γίγαντας
στέκεται ἐκεῖ μπροστὰ του,
μὲ ὀγκώδη καὶ μυώδη μπρά-
τσα καὶ πόδια, μὲ στήθος ὁ-
που ὁ νάνος θὰ μπορούσε
νά... στρώση γιὰ νὰ κοιμηθῇ
καὶ μὲ μιὰ ἀπαίσια κτηνώ-
δη καὶ διαβολικὴ ἔκφρασι
στὸ ἄσχημο πρόσωπό του!

"Εκεῖνο ὅμως πὺν πολλὰ-
πλασιάζει τὸν τρόπο τοῦ
Κοντοστούπη, εἶναι δυὸ μεγά-
λα κέρατα πὺν βγαίνουν ἀ-
πὸ δυὸ τρύπες τῆς μετάλλι-
νης περικεφαλίας τοῦ ἀπί-
στευτο γίγαντα!

"Ενα δροντερὸ γέλιο, ἓνα
γέλιο τόσο δυνατό ὥστε νὰ
κάνη τὸ νάνο νὰ παραπατάει
ζαλισμένος, ξεπηδάει ἀπὸ τὸ
στήθος του.

Μισολιπόθυμος ἀπὸ φόβο,
ὁ Κοντοστούπης καταφέρνει
νὰ σηκώσῃ μὲ πολλὴ δυσκο-
λία τὸ χέρι του καὶ νὰ κάνη
πάλι τὸ σταυρὸ του.

«Σίγουρα σκέπτεται, βρί-
σκομαι μπροστὰ στὸν ἴδιο
τόν... ἀρχιβελζεβούλ! Κύττα-
ξε κέρατα! "Ἄν μοῦ δώση
μιὰ μὲ τὰ κέρατα αὐτά, θά...
"Ὤχ!... "Ἄς τὸν καλοπιάσω
μπὰς καὶ μοῦ χαρίσῃ τὴ
ζωή!...»

Καὶ χωρὶς νὰ πάψῃ νὰ τρέ-
μῃ σὰν ψάρι στὴ στεριά, κά-
νει παραπατώντας μιὰ ὑπό-
κλισι μπροστὰ στὸ γίγαντα.

— Τὰ σέθη μου, ἀξιότιμε
καὶ εὐγενέστατε κύριε 'Αρχι-
βελζεβούλ!, τραυλίζει. Δὲν
ἔκανες καθόλου καλὰ πὺν
δγῆκες στὸν 'Επάνω Κόσμο

Ἐξοχώτατε, καὶ μάλιστα στὸ Βόρειο Πόλο! Θὰ ἀρπάξης καμμιὰ... πούντα κι' ἔπειτα... τί θὰ γίνη ἡ Κόλαση χωρὶς ἐσένα; Ἔ; Ποιὸς θὰ τιμωρῇ τίς ψυχές τῶν κολασμένων; Ποιὸς θὰ ἀνάβῃ τίς φωτιές καὶ θὰ ἀνακατεύῃ τὴν πίσσα μέσα στὰ καζάνια; Καταλαβαίνεις τί ἀπερισκεψία ἔκανες, πολυχρονεμένη μου Ἀρχιβελζεβούλ; Πρέπε: ἀμέσως νὰ γυρίσης πίσω στὴ ζεστασιά τῆς Κόλασης πρὶν πάθης καμμιὰ... πνευμονία καὶ δὲν προλαβαίνουμε νὰ σοῦ κάνου-

— Παναγίτσα μου!.. Λέει ὁ νᾶνος. Τί εἶναι τοῦτο; Πόδι;

με στρεπτομυκίνες καὶ πενικιλίνες!

Τὸ γέλιο τοῦ γίγαντα γίνεται ἀκόμα πιὸ βροντερὸ στὰ λόγια τοῦ Κοντοστούπη.

Ἀπὸ τὸ ὀγκῶδες στήθος τοῦ βγαίνει μιὰ ἀγροφωνάρα, πὺν εἶναι σὰν νὰ φωνάζουν... ἑκατὸ βραχνοὶ ἄντρες μαζί!

— Χά, χά, χά, χά, χά! Τὶ ἀστεῖος ἀνθρωπάκος! Δὲν εἶμαι ὁ Ἀρχιβελζεβούλ, νάνο! Εἶμαι κάτι ἄλλο ἀκόμα πρὸ φοβερό! Εἶμαι ὁ Τρόμος ὁ Θεὸς τοῦ Πολέμου! Εἶμαι ἡ προσωποποίησι τοῦ πνεύματος τοῦ Κακοῦ καὶ τῆς Καταστροφῆς καὶ ὁ προορισμὸς μου εἶναι νὰ καταστρέψω καὶ νὰ ἐξοντώσω! Θὰ σὲ ξεκάνω καὶ σένα, μολονότι μοῦ ἀρέσεις πολὺ ὥς... γελωτοποιός!

Καὶ σηκώνει τὴ χερσοῦκλα τοῦ γιὰ νὰ τὴν κατεβάσῃ μὲ δύναμι πάνω στὸ κεφάλι τοῦ νάνου, μὲ τὰ χοντρά μυῶδη δάχτυλά του σφγμένα σὲ μιὰ τεράστια γροθιά!

Παράλυτος ἀπὸ φόβο ὁ Κοντοστούπης μένει ἀσάλευτος στὴ θέσι του, μουρμουρίζοντας:

— Πᾶω χαμένος!... Πᾶω χαμένος!... Πᾶω χαμένος!...

Ὑπεράνθρωπος
ἐναντίον Τρόμου

Ε ΑΦΝΙΚΑ, κάτι κόκκινο σκίζει μὲ ἀσύλληπτη ταχύτητα τὸν ἀέρα καὶ μιὰ γροθιά χτυπάει τὸν Τρόμο στὸ σαγόνι μὲ τόση δύναμι, ὥστε ὁ

ἀπαίσσιος Θεός του Πολέμου
τρεκλίζει πρὸς τὰ πίσω ἀφή-
νοντας ἕνα ἀνατριχιαστικό
καὶ ἐκκωφαντικό οὐρλιαχτὸ
ἐκπλήξεως, λύσσας καὶ πό-
νου!

Ἡ γροθιά του μὴ συναν-
τῶντας τὸ στόχο της δηλαδὴ
τὸ κεφάλι τοῦ Κοντοστούπη,
χτυπάει πάνω σ' ἕνα μεγάλο
δράχο ἀπὸ πάγο! Τὸ χτύπη-
μα εἶναι τόσο δυνατό, ὥστε ὁ
δράχος ξεκολλάει ἀπὸ τὴ
βάσι του, τινάζεται στὸν ἀέ-
ρα καὶ πηγαίνει καὶ πέφτει..
ἐκατὸ μέτρα μακριά!

—Ὁ Ὑπεράνθρωπος!, οὐρ-
λιάζει ὁ νάνος. Ζήτη ὁ Ὑπε-
ράνθρωπος! Ἀπάνω του, Ὑ-
περάνθρωπε!

Καί... πέφτει λιπόθυμος ἀ-
πὸ τὴ χαρὰ του ποὺ σώθηκε!

Ὁ Τρόμος, ποὺ εἶχε συ-
σπειρωθῇ γιὰ νὰ ὀρμήσῃ ἐ-
ναντίον τοῦ Ὑπερανθρώπου
σταματᾷ μὲ τὸ ἄσχημο πρό-
σωπό του παραμορφωμένο ἀ-
πὸ ἐκπληξι.

—Ὁ... Ὑπεράνθρωπος!
λέει μὲ τὴν ἀγριοφωνάρα
του. Εἶχα ἀκούσει γιὰ σένα
καὶ γιὰ τὴ δύναμί σου! Ἡ
φήμη σου ἔχει διαδοθῇ καὶ
σ' ἄλλους πλανήτες ἐκτὸς ἀ-
πὸ τὴ Γῆ! Δὲ φανταζόμουν ὁ-
μως πὼς ἦσουν τόσο δυνα-
τός! Χά, χά, χά, χά, χά!...
Τὸ ἔργο μου ἀρχίζει νὰ παίρ-
νῃ ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον! Θὰ
διασκεδάσουμε οἱ δύο μας,
Ὑπεράνθρωπε, παίζοντας τὸ
ποντίκι μὲ τὴ γάτα! Χά, χά,
χά, χά, χά!

Καὶ μὲ μιὰ ἀστραπιαία κί-
νησι ὀρμᾷ ἐναντίον τοῦ Ὑ-

Ὁ Ὑπερέλληνας ἀρπάζει τὸν
Τρόμο, τὸ Θεὸ τοῦ Πολέμου ἀπὸ
τὰ κέρατα!

περανθρώπου, ποὺ διαγράφει
κύκλους στὸν ἀέρα πάνω ἀπὸ
τὸν Τρόμο!

Μὰ ὁ ἥρωάς μας εἶναι πο-
λὺ πιὸ γοργός!

Καθὼς ὁ Θεὸς τοῦ Πολέ-
μου ἀπεγειώνεται καὶ σκίζει
τὸν ἀέρα πρὸς τὸ μέρος του
κατευθύνοντας τὰ κέρατά
του πρὸς τὸ στήθος του, ὁ
Ὑπεράνθρωπος κάνει ἕνα
γρήγορο ἐλιγμό, μιὰ ἀπότο-
μη στροφή γύρω ἀπὸ τὸν ἑαυ-
τό του, καὶ βγαίνει ἀπὸ τὴ
τροχιά τοῦ ἀντιπάλου του!

Ἐπειτα καθὼς ὁ γιγάντι-

ος έχθρὸς τοῦ κόσμου περνάει ἀπὸ κοντὰ του παρασυρμένος ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν ὁρμή του, ὁ Ὑπεράνθρωπος τὸν χτυπάει μ' ὅλη του τὴ δύναμι, σπὸ σβέρκο ἀκριβῶς στὴ βάση τοῦ κρανίου του!

Μουγγρίζοντας σὰν δέκα βροντὲς μαζί, ὁ Τρόμος ξεμακραίνει λίγο, πετώντας σὰν λαβωμένο πουλί, κι' ἔπειτα γυρίζει γιὰ νὰ ἐπιτεθῇ πάλι ἐναντίον τοῦ Ὑπεράνθρωπου.

Τὸ κορμὶ του ποὺ εἶναι διπλάσιο ἀπὸ τὸ κορμὶ τοῦ Ὑπεράνθρωπου, σκίζει τὸν ἀέρα μὲ τρομακτικὴ ὁρμή. Οἱ γροθιές του, σφίγμένες μὲ μανία, σαλεύουν ἄγρια. Τὸ κερασφόρο κεφάλι του εἶναι χαμηλωμένο καὶ τὰ κέρατα προτεταμένα κι' ἔτοιμα γὰ χτυπήσουν!

Μὰ καὶ πάλι ὁ Ὑπεράνθρωπος κατορθώνει νὰ παραμερίσῃ μὲ στιγμὴ πρὶν οἱ τρομερὲς γροθιές τὸν χτυπήσουν καὶ τὰ φοβερὰ κέρατα τὸν ἀγγίξουν!

Μὲ τὴ φόρα ποὺ ἔχει, ὁ Τρόμος ξεμακραίνει πάλι, ἀφοῦ ἡ γροθιά τοῦ Ὑπεράνθρωπου τὸν ξαναχτυπάει μὲ δύναμι στὴ βάση τοῦ κρανίου.

Αὐτὴ τὴ φορά, ὁ Θεὸς τοῦ Πολέμου δὲν δοκιμάζει νὰ ἐπιτεθῇ. Χαμηλώνει, προσγειώνεται πάνω σ' ἓνα χιονόλοφο καὶ κυττάζει τὸν ἀντίπαλό του μὲ ἐκπληξι.

—Χμ!, κάνει μὲ τὴ βροντερὴ φωνή του. Εἶσαι ἐπιδέξιος ἀντίπαλος, Ὑπεράνθρωπε!

Εἶσαι ἀντάξιος ἀντίπαλος τοῦ Θεοῦ τοῦ Πολέμου! Χά, χά, χά, χά χά!... Σίγουρα, ἤρθες ἐδῶ γιὰ νὰ δῆς τί συμβαίνει μὲ τὰ παγόβουνα ποὺ ξεκολλάνε ἀπὸ τὸν Πόλο, ἔ; Μάθε λοιπὸν ὅτι ἐγὼ ὁ Τρόμος ὁ Θεὸς τοῦ Πολέμου, τὸ Πνεῦμα τοῦ Κακοῦ, τὸ πιὸ δυνατό πλάσμα τοῦ κόσμου, κάνω τὰ παγόβουνα νὰ ξεκολλοῦν! Κύτταξε! Κύτταξε μὲ προσοχή, γιὰτί σὲ λίγο θὰ σὲ ἀρπάξω στὰ χέρια μου καὶ θὰ σὲ διαλύσω!

Μ' ἓνα τεράστιο πήδημα, ὁ Τρόμος βρίσκεται ψηλὰ στὸν ἀέρα. Ἀπὸ ἐκεῖ κάνει μιὰ κατακόρυφη βουτιά καὶ χώνεται μέσα στὸ χιόνι καὶ τοὺς πάγους, μὲ τὴν εὐκολία ποὺ ἓνας κολυμβητὴς θὰ χωνόταν στὸ νερό!

Ὁ Ὑπεράνθρωπος κυττάζει ἐκπληκτος τὴν τρύπα, ποὺ ἔχει ἀνοίξει στὸ χιόνι τὸ κορμὶ τοῦ Τρόμου καὶ περιμένει. Περνοῦν μερικὲς στιγμές.

Ξαφνικά, μὲ χαραμάδα, σχηματίζεται στὸ παγωμένο, ἔδαφος! Μιὰ χαραμάδα ποὺ γίνεται ὅλο καὶ πιὸ μεγάλη!

Μέσα ἀπὸ τὴν τρύπα ξεπηδάει ὁ Τρόμος. Ὁ ἀπαίσιος γίγαντας τοποθετεῖ τὰ πόδια του στὰ χεῖλη τῆς χαραμάδας καὶ σπρώχνει.

Οἱ ὀγκῶδεις μυῶνες του φουσκώνουν ἀπὸ τὴ μεγάλη προσπάθεια, ἐνῶ ἓνα χαμόγελο διαβολικοῦ θριάμβου κάνι τὸ πρόσωπό του ἀκόμα πιὸ ἄσχημο.

Καὶ τότε ἕνας τρομακτικὰ δυνατὸς καὶ ξερὸς κρότος ἀντηχεῖ. Ἡ χαρμαῖδα ἀνοίγει ἀπότομα καὶ ἓνα τεράστιο κομμάτι ἐδάφους, ἓνα ὀλόκληρο παγόβουνο, ξεκολλάει ἀπὸ τῆ στεριᾶ καὶ ξεμακραίνει πλέοντας πάνω στὰ νερὰ τῆς θάλασσας!

—Χά, χά χά, χά, χά!, κἀναι θροντερὰ ὁ Τρόμος. Ζήτω ἡ καταστροφή!

Καὶ ὁρμάει ἐναντίον τοῦ Ὑπερανθρώπου!

Αὐτὴ τῇ φορᾷ ὁ ἥρωάς μας, κατὰπληκτος ἀπὸ αὐτὸ που εἶχε ἀντικρύσει δὲν προλαβαίνει νὰ ἀντιδράσῃ.

Ἡ πελώρια γροθιά τοῦ Θεοῦ τοῦ Πολέμου τὸν χτυπάει στὸ σαγόνι μὲ τόση δύναμι, ὥστε ὁ Ὑπεράνθρωπος ἐκσφενδονίζεται πεντακόσια μέτρα μακριὰ καὶ πέφτει στὸ χιόνι μὲ τὶς αἰσθήσεις του χαμένες!

Μουγγρίζοντας ἀπὸ μανία, ὁ Τρόμος τὸν ἀκολουθεῖ καὶ ρίχνεται ἐπάνω του μὲ τὰ κέρατα μπροστά, ἀποφασισμένος νὰ ἐξοντώσῃ μιὰ γιὰ πάντα τὸν ἀντίπαλό του.

Ὁ Ὑπεράνθρωπος ὁμοῦς συνέρχεται μιὰ στιγμή πρὶν τὸν ἀγγίξουν τὰ κέρατα, καὶ τ' ἀρπάζει μὲ τὰ πανίσχυρα δάχτυλά του!

Μιὰ κίνησι τῶν ἀτσάλινων χειρῶν του καὶ ὁ Τρόμος κυλιέται πάνω στὸ χιόνι δίπλα του, οὐρλιάζοντας καὶ βρυχώμενος ἀπὸ λύσσα, σὰν πενήντα λαβωμένα λιοντάρια μαζί!

Τὸ Γιγάντιο Ρόπαλο!

Η ΓΡΟΘΙΑ τοῦ Ὑπερανθρώπου ἀνεβαίνει καὶ κατεβαίνει σφυροκοπώντας μὲ ὀρμὴ τὸν Τρόμο στὸ μέτωπο στὸ στήθος, στὴν πλάτη, στὸ στομάχι, ὅπου τὸν πετύχει!

Μαὶ ὁ Θεὸς τοῦ Πολέμου δὲν εἶναι ἀπὸ τοὺς ἀντιπάλους ποὺ μπορεῖ κανεὶς νὰ καταβάλῃ εὐκολα.

Μὲ ἓνα στριφογύρισμα τοῦ κορμιοῦ του ξεφεύγει ἀπὸ τὸν ἀντίπαλό του, τινάζεται ὀρθιος καὶ ἀρπάζει ἀπὸ χάμω ἓνα τεράστιο μεταλλينو ραβδί, ποὺ ἡ ἄκρη του εἶναι πολὺ πιὸ χοντρή ἀπὸ τὴ λαβὴ του καὶ εἶναι ὠπλισμένη μὲ πολὺ μεγάλα χοντρά καὶ μυτερά καρφιά!

Μὲ τὸ τρομερὸ αὐτὸ ὄπλο στὸ χέρι, ὁ Τρόμος ὁρμάει πάλι ἐναντίον τοῦ Ὑπερανθρώπου.

Τὸ πελώριο ἀγκαθωτὸ ραβδί διαγράφει στὸν ἀέρα ἓνα ἡμικύκλιο τόσο γοργό, ὥστε ὁ Ὑπεράνθρωπος δὲν προλαβαίνει νὰ προφυλαχτῇ.

Ἡ ὀγκώδης ἄκρη τοῦ ροπαλοῦ, μὲ τὰ μυτερά χοντρά καρφιά της, χτυπάει τὸν ἥρωά μας στὸ κεφάλι καὶ τὸν ρίχνει χάμω ἀναίσθητο! Μολονότι τὰ καρφιά δὲν μπόρεσαν νὰ τρυπήσουν τὸ δέρμα καὶ τὸ κρανίον τοῦ ἄνθρωπου Ὑπερανθρώπου, τὸν ἔκαναν νὰ πονέσῃ ὅσο ποτὲ ἄλλοτε στὴ ζωὴ του!

Ὁ Τρόμος κατγάζοντας, σαρκαστικά, σηκώνει τὸ ρό-

παλό του για να ξαναχτυπήσει τον Προστάτη της Άνθρωπότητας!

Καί τότε κάτι γαλανό κατεβαίνει σαν βέλος από τον ουρανό και κάτι χτυπάει τον Θεό του Πολέμου με όρμη και δύναμη ατομικής δόμδας!

Είναι: ο Ύπερέλληνας, ο γιγνός του Έλ Γκρέκο το Παδί - Θαύμα, που είχε δει από μακριά την τιτανομαχία αυτή κι' έρχεται για να βοηθήσει τον παπού του!

Η μικρή μὰ θαυματουργή γροθιά του Βέλους - όπως ονομάζει ο Κοντοστούπης τον Ύπερέλληνα - χτυπάει τον Τρόμο στο πιο ευαίσθητο σημείο του σώματός του, στο λαρύγγι: και ακριβώς πάνω στον κόμπο που λέγεται «μήλο του Άδάμ»!

Ουρλιάζοντας με απόγνωσι από τον πόνο, ο Θεός του Πολέμου παρατάει το φριχτό ραβδί του και πέφτει στα γόνατα, φέρνοντας τα χέρια του στο λαιμό του.

Ο Ύπερέλληνας, που είναι το ταχύτερο πλάσμα που έχει γνωρίσει ποτέ ο κόσμος, δεν του δίνει τον καρπό να συνέλθει και να αντισταθί!

Αρχίζει να περιστρέφεται γύρω του με ταχύτητα τόσο μεγάλη, ώστε με πολλή δυσκολία μπορεί να τον παρακολουθήσει το μάτι και οι πανίσχυρες γροθιές του κινούνται γοργά χτυπώντας πάλι και πάλι και πάλι τον Τρόμο στο κρανίο, ανάμεσα στα κέρατα, και στο στέρκο!

Την ίδια στιγμή, ο Κοντοστούπης που έχει συνέλθει στο μεταξύ από τη λιποθυμία του, προσγειώνεται κοντά του, ενώ ταυτόχρονα ο Ύπεράνθρωπος ανορθώνεται και ο Έλ Γκρέκο, ή Άστραπή και ο Κεραυνός προσγειώνονται γύρω τους!

—Είναι: ο Τρόμος, ο Θεός του Πολέμου!, ουρλιάζει ο νάνος δείχνοντας το γίγαντα. Άπάνω του όλο! Άπάνω του, πριν θυμώσω και τον διαλύσω!

—Αυτός προκαλεί τη διάλυση: του Βόρειου Πόλου!, φωνάζει ο Ύπεράνθρωπος.

Με μία κίνηση, σαν ένας άνθρωπος, οι ήρωές μας - εκτός του Κοντοστούπη, φυσικά! - όρμουν έναντιον του Θεού του Πολέμου!

Τα χτυπήματα πέφτουν βροχή! Φοβερά χτυπήματα που θα μπορούσαν να συντρίβουν ακόμα κι' ένα θωρηκτό! Χτυπήματα, στα οποία κανένα πλάσμα - ούτε και τα προϊστορικά θηρία ακόμα - δεν θα μπορούσε να αντέξει!

Κι' όμως ο Τρόμος ο Θεός του Πολέμου, δε συντρίβεται κάτω από την τρομακτική αυτή επίθεση των Ύπεράνθρωπων! Βογγάει δέβασα από τους πόνους, δρυχάτα! και συστρέφεται, μὰ δεν σκοτώνεται!

Από το μέτωπό του κυλούν στο άσχημο, αποκρουστικό πρόσωπό του χοντρές σταγόνες ιδρώτα και από τις μαύρες τρύπες των μεγάλων ρουθουνιών του τρέχει αίμα!

Κι' όμως άντέχει!

Και άντέχει ακόμα και όταν ό Έ λ Γ κ ρ έ κ ο τραβάει τό φοβερό πιστόλι του και έξαπολύει έναντίον του όλες τις τρομερές δυνάμεις, που αυτό περιέχει!

Ο Κοντοστούπης στέκεται παράμερα και παρακολουθεί την καταπληκτική αυτή μάχη χειρονομώντας ζωηρά και φωνάζοντας:

— Άπάνω του, Ύπερέλληνα! Δόσε του να καταλάβη Άστραπή! Άντε λοιπόν Κεραυνέ! Όρθιος κοιμάσαι; Έ λ Γ κ ρ έ κ ο, δόσε του μια καλή έκ μέρκυς μου! Ύπεράνθρωπε, αν δεν τον ξεκάνης με τρεις γροθιές ακόμα, δεν άξιζεις μια δεκάρα!

Σιγά - σιγά με κινήσεις άργες και δύσκολες, ό Τρόμος κατορθώνει να άνορθωθεί ενώ τά χτυπήματα έξακολουθούν να πέφτουν βροχή γύρω του!

Άνορθώνεται κυττάζει γύρω με θολά μάτια κι' έπειτα κάνει κάτι, που αφήνει τούς αντιπάλους του έμβρόντητους και σαστισμένους.

Κάνει μια τούμπα γύρω από τον έαυτό του και χώνεται μέσα στο παγωμένο έδαφος, ανοίγοντας μια άρκετά μεγάλη τρύπα!

Από την τρύπα αυτή φτάνει ως τ' αυτιά των ήρώων μας τό γέλιο του, ένα γέλιο βροντερό και σαρκαστικό! Ένα γέλιο που ξεμακραίνει και σβήνει: σιγά - σιγά μέσα στα βάθη της γής!

— Βλάκες!, φωνάζει ό Κον

τοστούπης. Ήλθιοι! Άνίκανοι! Τόν αφήσατε να σας ξεφύγη! Δέ φταίτε έσείς όμως, αλλά έγώ που σας άφησα να χτυπηθήτε μαζί του αντί να τόν... άρπάξω μόνος μου και να τόν κάνω... φύλλα και φτερά!

Μά οι άλλοι δέ δίνουν σημασία στα λόγια του νάνου. Δεν είναι ώρα για γέλια.

Ο Ύπεράνθρωπος λέει γοργά:

—Θά τόν ακολουθήσω στα βάθη της γής! Έσείς οι άλλοι: θά περιμένετε διαταγές μου! Θά σας τις μεταδώσω με τά ρολογάκια - ραδιομπούς, με τά όποια είμαστε έφωδισμένοι όλοι μας!

Και με μια κατακόρυφη βουτιά, ό Ύπεράνθρωπος χώνεται μέσα στην τρύπα του Τρόμου και αρχίζει τό πιο τρελλό και άπίθανο κυνηγητό όλόκληρης της γεμάτης περιπέτειες σταδιοδρομίας του!

Η Θαλασσομοχία

ΚΑΘΩΣ προχωρεί προς τά κάτω, ό Ύπεράνθρωπος διαπιστώνει: ότι ό Θεός του Πολέμου έχει ανοίξει, σκάδοντας γοργά με τά πανίσχυρα χέρια του ένα είδος ύπονόμου μέσα στον όγκο της παγωμένης ήπείρου του Βόρειου Πόλου!

Ο Ύπεράνθρωπος ακολουθεί κι' αυτός τόν ίδιο δρόμο, παραμερίζοντας τά κομμάτια του πάγου που αφήνει πίσω του ό Τρόμος και που φρά-

ζουν την υπόνομο όταν αυτός περάσει!

Για άρκετη ώρα ο Προστάτης της 'Ανθρωπότητας συνεχίζει το υπόγειο ταξίδι του, μέσα στον πάγο. Έπειτα, η υπόνομος προχωρεί μέσα στο στέρεο έδαφος, από χώμα και πέτρες, που υπάρχει κάτω από τους αιώνιους πάγους του Πόλου!

Τα μάτια του 'Υπερανθρώπου, που είναι προικισμένα με υπερφυσική όραση, διακρίνουν καθαρά μέσα στο άπλοτο μαύρο σκοτάδι, που έπικρατεί εκεί κάτω.

Τα αυτιά του που κι' αυτά έχουν την ιδιότητα να ξεχωρίζουν ήχους, που δεν μπορεί να συλλάβη το αυτί ενός κοινού ανθρώπου είναι στημένα και παρακολουθούν τις κινήσεις του Τρόμου που προχωρεί μπροστά!

'Από τους ήχους αυτούς, ο 'Υπεράνθρωπος συμπεραίνει ότι ή απόστασι ανάμεσα σ' αυτόν και στον Θεό του Πολέμου ελαττώνεται ολοένα!

Τώρα ο Τρόμος δεν απέχει πιά περισσότερο από δέκα μέτρα από τον αντίπαλό του. Σε λίγα λεπτά, οι δυο αντίπαλοι θα βρίσκονται ο ένας κοντά στον άλλο και τότε θ' άρχισή μια από τις πιο τρομακτικές και πιο έξοντικές μονομαχίες της ζωής του 'Υπερανθρώπου, μέσα στα έγκατα της γης!

Ξαφνικά, όμως τα αυτιά του ήρωά μας συλλαμβάνουν έναν ήχο που μοιάζει με τον ήχο ενός πουκαλιού που το

ξεβουλώνουν! Πρίν καταλάβει καλά - καλά τι συμβαίνει νοιώθει νερό - άλμυρο νερό - να τον τυλίγη και βρίσκεται ... στα βάθη του 'Ατλαντικού 'Ωκεανού!

Καταλαβαίνει τώρα τι συνέβη. 'Ο Τρόμος είχε κατεβή βαθεία μέσα στο έδαφος της παγωμένης ήπείρου και είχε έπειτα στρίψει και είχε βγή στον ώκεανό!

Τα υπερφυσικά μάτια του 'Υπερανθρώπου διακρίνουν μέσα στα σκοτεινά νερά τη σιλουέττα του Θεού του Πολέμου να ταξιδεύη όλοταχώς προς το νότο.

«Φεύγει από τον Πόλο!, σκέπτεται. Πηγαίνει σε κάποι άλλο μέρος της γης για να σκορπίση κι' εκεί την καταστροφή! Δεν πρέπει να μου ξεφύγη! Πρέπει να τον παρακολουθήσω και να δώ που θα πάη!...»

Για λίγα λεπτά το ταξίδι των δύο αντίπαλων συνεχίζεται χωρίς κανένα έπεισόδιο. 'Από τη στάσι του Τρόμου είναι φανερό ότι ο Θεός του Πολέμου δεν έχει ακόμα αντιληφθή ότι ο 'Υπεράνθρωπος τον παρακολουθεί!

'Η ταχύτητα που αναπτύσσουν, σκίζοντας τα νερά του ώκεανού, είναι άφάνταστη. Μέσα σε δέκα λεπτά έχουν φτάσει στον ίσημερινό, κοντά στις άκτες της 'Αφρικής!

'Εκεί ο Τρόμος γυρίζει γ.ά να βγή σπή στεριά και... αντιλαμβάνεται για πρώτη φορά την παρουσία του 'Υπερανθρώπου πίσω του!

Μέσα στα σκοτεινά δάθη του ὠκεανού, ὁ Ὑπεράνθρωπος βλέπει τὸ πρόσωπο τοῦ Θεοῦ τοῦ Πολέμου νὰ παραμορφώνεται ἀπαίσια ἀπὸ μανία καὶ ἀγρία χαρά, καθὼς χυμᾷ ἐναντίον του σὰν καρχαρίας!

Ἀπὸ τὰ μάτια τοῦ Τρόμου ξεπηδοὺν σπίθες, διαβολικὲς κοκκινωπὲς σπίθες λύσσας, καὶ τὰ κέρατά του προτείνονται ἀπειλητικὰ πρὸς τὸ σιτήθος τοῦ Προστάτου τῆς Ἀνθρωπότητος!

Οἱ δυὸ ἀντίπαλοι δρίσκο-
ται τώρα φάτσα μὲ φάτσα.
Δὲν τοὺς χωρίζουν πιά παρὰ
μόνο μερικὲς σπιθαμὲς σκο-
τεινῶν νερῶν!

Ὁ Τρόμος ἀπλώνει τὰ τε-
ράστια μπράτσα του, ἀρπάζει
τὸν Ὑπεράνθρωπο ἀπὸ
τοὺς ὤμους καὶ σπρώχνει
μπροστὰ τὸ κερασφόρο κεφάλι
του.

Μὰ ὁ Ὑπεράνθρωπος εἶναι
εὐλύγιστος σὰν χέλι μέσα
στὸ νερό. Ξεγλυστράει ἀνάμε-
σα ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ ἀντιπά-
λου του, χαμηλώνει ἀπότομα
πρὶν τὸν ἀγγίξουν τὰ κέρατα
καὶ τὸν χτυπάει μ' ὅλην του
τῇ δύναμιν στὸ στομάχι.

Ὁ Θεὸς τοῦ Πολέμου δι-
πλώνεται στὰ δυὸ! Τὸ μεγά-
λο σπῶμα του ἀνοίγει ἐνστι-
κτωδῶς γιὰ νὰ φωνάξῃ ἀπὸ
τὸν πόνον καὶ μιὰ μεγάλη πο-
σότης νεροῦ τῆς θάλασσας
μπαίνει στὰ πνευμόνια του!

Μισοπινγμένους ὁ Ἐχθρὸς
τοῦ Κόσμου, χτυπάει τὰ πό-
δια του μὲ ἀπόγνωση καὶ ἀ-
νεδαίνει σὰν ρουκέττα πρὸς

τὴν ἐπιφάνεια τῆς θάλασσας!

Ὁ Ὑπεράνθρωπος τὸν κυ-
νηγᾷ ἀπὸ κοντὰ, ἐξακολου-
θώντας νὰ τὸν σφυροκοπᾷ
ἀλύπητα.

Σὰν δυὸ τορπίλλες, οἱ δυὸ
ἀντίπαλοι βγαίνουν ἀπὸ τὴ
θάλασσα καὶ συνεχίζουν τὸ
κυνηγητὸ στὸν ἀέρα, σὰν δυὸ
τεράστια πουλιὰ ποὺ διεξά-
γουν ἀγῶνα ἐξοντώσεως!

Μὰ ὁ Θεὸς τοῦ Πολέμου
δὲν ἐπιθυμεῖ - γιὰ τὴν ὥρα
τουλάχιστον - τὸν πόλεμο.
Ζαλισμένος ἀπὸ τὸ νερὸ ποὺ
ἤπιε, μὲ τὰ πνευμόνια πονεμέ-
να καὶ τὰ ρουθούνια του μα-
τωμένα δὲν ἔχει καμμιὰ ὁρε-
ξι νὰ συνεχίσῃ τὴ σύγκρουσι
μὲ τὸν λιγώτερο δυνατό, ἀλ-
λὰ πολὺ πιὸ γοργὸ καὶ πιὸ ἐ-
πιδέξιο ἀντίπαλό του!

Μουγγρίζοντας σὰν πληγω-
μένο μεγαθήριο τῆς προϊστο-
ρικῆς ἐποχῆς, γέρνει πρὸς τὰ
κάτω καὶ χάνεται μέσα στὴν
πυκνὴ βλάστησι τῆς Ἀφρικα-
νικῆς ζούγκλας, ποὺ ἐκτείνε-
ται λίγο πιὸ πέρα!

Ὁ Ὑπεράνθρωπος τὸν ἀκο-
λουθεῖ, ἀλλὰ χάνει τὰ ἴχνη
τοῦ Τρόμου μέσα στὴν πράσι-
νὴ θάλασσα τῆς ζούγκλας!

Μὲ μιὰ γοργὴ κίνησι πιέ-
ζει ἕνα κουμπάκι στὸ ρολο-
γάκι - ραδιοπομπὸ ποὺ εἶναι
περασμένο στὸ χερὶ του καὶ
λέει:

«Ἐδῶ Ὑπεράνθρωπος! Κα-
λῶ τὸν Ἐ λ Γ κ ρ έ κ ο!
Καλῶ τὸν Ἐ λ Γ κ ρ έ κ ο!»

«Ἐπιτέλους, Ὑπεράνθρω-
πε!, ἀκούγεται ἡ φωνὴ τοῦ
Ἑλλήνα μέσα ἀπὸ τὸ ραδιο-

Σάν θύελλα, ο Τρόμος άρχισε νά έκσφενδονίζει έναντίον τών 'Υπεροινδρώπων δράχια, δέντρα, χώματα! Ξαφνικά, τó χέρι τού Θεού τού Πολέμου τινάζει μακρυά την Άστραπή!

πομπό. Είχαμε άρχισει νά άνησυχούμε! Πού βρίσκεσαι; Τι συνέβη;»

«Είμαι στην Κεντρική Άφρική! Μόλις τώρα έχασα τόν Τρόμο, τó Θεό τού Πολέμου, μέσα στη ζούγκλα! Έλάτε άμέσως νά με βοηθήσετε νά τόν βρώ!»

«Στην Άφρική!, λέει έκπληκτος ó 'Ελ Γκρέκο. Πώς βρέθηκες εκεί κάτω; Έμείς νομίζαμε ότι κυνηγούσες άκόμα τόν Τρόμο μέσα στους πάγους τού Πόλου!»

«Γιά νά ξεφύγη ó Θεός

τού Πολέμου βγήκε στά νερά τού ώκεανού και με ώδήγησε ως εδώ!, άπαντάει ó 'Υπεράνθρωπος. Κάνετε γρήγορα! Θα σάς περιμένω πετώντας ψηλά πάνω από τη ζούγκλα γιά νά με βρήτε εύκολώτερα! 'Επειτα όλοι μαζί θα ψάξουμε νά βρούμε τόν Τρόμο! Πρέπει νά τόν έξοντώσουμε πριν, καταστρέψη την Γή».

«Έν τάξει, 'Υπεράνθρωπε!, άπαντάει ó 'Ελ Γκρέκο έρχόμαστε».

‘Ο Τρόμος
καὶ ὁ Νάνος!

ΕΠΑΝΩ στους αἰώνιους πά-
γους τοῦ Βόρειου Πόλου, ὁ
‘Ελ Γκρεκο δίνει στους
δικούς του τὴ διαταγὴ νὰ ξε-
κινήσουν.

Μὲ μιὰ ἀπότομη κίνησι ἀ-
πογειώνονται καὶ οἱ πέντε
καὶ σὰν πέντε τεράστια που-
λιά, ἀνυψώνονται καὶ σκίζουν
τὸν ἀέρα ὀλοταχῶς μὲ κα-
τεύθυνσι τὸ νότο καὶ τὴν
‘Αφρική.

‘Η ταχύτητα ποὺ ἀναπτύ-
σσουν εἶναι καταπληκτική. Μέ-
σα σὲ λίγα λεπτά φτάνουν
πάνω ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, τὴν
διασχίζουν, περνοῦν πάνω ἀ-
πὸ τὴ Μεσόγειο, φτάνουν στὴ
Βόρεια ‘Αφρική καὶ λίγο ἀρ-
γότερα συναντοῦν τὸν ‘Υπε-
ράνθρωπο στὸν ἀέρα ψηλά
πάνω ἀπὸ τὴν ἀπέραντη ζούγ-
κλα τῆς Κεντρικῆς ‘Αφρι-
κῆς!

—‘Εμπρός!, λέει ὁ ‘Υπε-
ράνθρωπος. Χαμηλώστε ὅλοι
καὶ πάρτε ἀπὸ ἓνα κομμάτι
τῆς ζούγκλας ὁ καθένας γιὰ
νὰ τὸ ἐρευνήσετε! “Αν ὁ Τρό-
μος εἶναι ἀκόμα ἐδῶ, θὰ τὸν
βροῦμε!

Γέρνουν ὅλοι πρὸς τὰ κά-
τω, χώνονται μέσα στὴν πυ-
κνὴ βλάστησι τῆς ζούγκλας
καὶ ἀρχίζουν νὰ ψάχνουν γορ-
γὰ καὶ μὲ προσοχὴ ἀκολου-
θῶντας διαφορετικὴ κατεύ-
θυνσι ὁ καθένας.

Δὲν ἀντιλαμβάνονται, ὁμως
ὅτι δὲν εἶναι ὅλοι παρόντες!

Δὲν προσέχουν ὅτι λείπει κά-
ποιος!

Λείπει, ὁ Κοντοστούπης,
ποῦ δὲν εἶχε τολμήσει νὰ ἀ-
ναπτύξει τὴν ἴδια ταχύτητα
μὲ τοὺς ἄλλους καὶ εἶχε μεί-
νει πίσω!

Φτάνει τώρα κι’ αὐτὸς πά-
νω ἀπὸ τὴ ζούγκλα μὰ εἶναι
ἀργὰ πιά! Οἱ φίλοι του ἔ-
χουν ὅλοι ἐξαφανιστῇ!

—Παναγίτσα μου!, μουρ-
μουρίζει τρομαγμένος. ‘Εμει-
να μόνος! ‘Εμεινα ὀλομόνα-
χος καὶ ἀνυπεράσπιστος! “Αν
ξεμπουκάρῃ ἀπὸ πούθεν ὁ
παλιό - τρόμος, θὰ μὲ πιάσῃ
... τρόμος! “Ὦχ ἡ καρδούλα
μου!

‘Απὸ τὸ φόβο του καὶ τὸ
σάστισμά του ξεχνάει νὰ χρη-
σιμοποιήσῃ τὸ ρολογάκι - ρα-
διοπομπό, ποὺ εἶναι περασμέ-
νο στὸ χέρι του, γιὰ νὰ συ-
νενηθῇ μὲ τοὺς φίλους του
καὶ νὰ τοὺς βρῇ!

‘Απεναντίας, κάνει κάτι
ἄλλο, ποὺ ἔχει σοβαρὲς συ-
νέπειες στὸν ἀγῶνα τῶν ‘Υ-
περάνθρώπων ἐναντίον τοῦ
Θεοῦ τοῦ Πολέμου!

Γέρνει τὸ κεφάλι του πρὸς
τὰ κάτω καὶ χώνεται μέσα
στοὺς θάμνους καὶ τὰ δέντρα
τῆς ζούγκλας.

‘Εκεῖ, κρυμμένος ἀπὸ τὴν
πυκνὴ βλάστησι, αἰσθάνεται
μεγαλύτερη ἀσφάλεια καὶ οἱ
φόβοι του ἐξατμίζονται.

—Χμ!, κάνει κυττάζοντας
γύρω ἄγρια. Νοιώθω... φα-
γούρα μέσα στὶς παλόμες
μου! Κάποιον θά... δεῖρῶ
φαίνεται! “Ηθελα νάχα τώρα
τὸν Τρόμο στὰ χέρια μου νὰ

του δώσω ένα καλό χέρι. Ξύλο! Είναι τυχερός όμως! Πρόλαβε και τόσκασε πριν έρθω εγώ!...

“Ένα θριαμβευτικό χαμόγελο κάνει το πρόσωπο του Κοντοστούπη ακόμα πιο κωμικό.

—Μόνο τ’ όνομά μου ν’ ακούση λέει πάλι, ό Τρόμος γίνεται... φόβος! “Άς φτιάξω τώρα ένα καλό λάσο! Θά μου χρειαστή έδω στη ζούγκλα για να πιάσω κανένα λιοντάρι!

Κόβει μιá άγκαλιά λεπτά κλαδιά άναρριχητικών φυτών και τá πλέκει φτιάχνοντας έτσι ένα μακρύ, γερό σκοινί! Κάνει έπειτα μιá θηλειά στην άκρη του και σηκώνεται.

—Τό λάσο μου είναι έτοιμο!, λέει με καμάρι. “Ο κυνηγός Κοντοστούπης βγαίνει στο κυνήγι! Τά θηρία της ζούγκλας πανικόβλητα κρύβονται στίς φωλιές τους και τά δέντρα μου κάνουν βαθειές ύποκλίσεις! Κάνε στην μπάντα κόσμε! Περνάει ό... “Υπερκοντοστούπης, ό τρομερότερος κυνηγός του κόσμου!

Και προχωρεί άνάμεσα σπά δέντρα...

Ξαφνικά, σταματάει γουρλώνοντας τά μάτια του.

Πίσω από ένα θάμνο βλέπει ένα ζευγάρι κέρατα να προεξέχουν σαλεύοντας άργά!

«Άχά!, σκέπτεται. Να ένα αγρίμι που άμψηψε τόν Κοντοστούπη και δέν πήγε να κρυφτή στη φωλιά του! Θά

πληρώση άκριθά αύτη την άνοησία του!... Σίγουρα είναι ένας άγριοδούβαλος και τρελαίνομαι για τó κρέας του! “Εμπρός, “Υπερκοντοστούπη, μεγάλε κυνηγέ, κάου - μπόυ τών κάου - μπόυδων!

Μαζεύει τó σκοινί, στριφογυρίζει τη θηλειά πάνω άπό τó κεφάλι του και την πετάει πρós τó θάμνο με τά κέρατα!

Τό λάσο διαγράφει γοργά μιá τροχιά στόν άέρα πέφτει πάνω στα κέρατα και σφίγγεται γύρω τους!

— Γιάουχου!, ξεφωνίζει ό Κοντοστούπης. Είμαι σωστός κάου - μπόύ!

Και τραβάει με δύναμη.

Την ίδια στιγμή, ένα τρομακτικό μουγγρητό κάνει τ’ αυτιά του να πονέσουν σαν να μούγγριζαν έκατό άγριοδούβαλοι μαζί!

“Ο νάνος νοιώθει τó σκοινί να τεντώνεται και να τόν τραβάει πρós τó μέρος του θύματός του με τόση δύναμη, ώστε τó κορμί του χάνει την έπαφή με τó έδαφος και τινάζεται με όρμη πρós τó θάμνο!

—“Άγιοι Πάντες!, ούρλιάζει ό Κοντοστούπης με άπόγνωσι. “Άγιε “Ονούφριε προστάτη μου! Μ’ έφαγε ό παλιοδούβαλος! Μά έξκανε τó κτήνος! Μέ...

Σωπαίνει καταπίνοντας τη γλώσσα του.

Καθώς σκίζει τόν άέρα, πετώντας πρós τó θάμνο τά κέρατα άννιμώνονται και πίσω

ἀπὸ τὸ θάμνο προβάλλει τὸ πρόσωπο τοῦ... Τρόμου ἀπαί-
σια παραμορφωμένο ἀπὸ θυ-
μὸ καὶ λύσσα!

—Αὐτὸς ὁ παλιονάνος εἶ-
ναι πάλι!, δρυχάται ὁ Θεὸς
τοῦ Πολέμου. Αὐτὴ τὴ φορά
ὅμως δὲ θὰ μοῦ γλυτώσῃ!
Θὰ τὸν τσακίσω σὰν βάτρα-
χο!

Γεμάτος ἀπερίγραπτο πανι-
κό, ὁ Κοντοστούπης παρα-
τάει τὸ λάσ, λυγίζει τὸ κορ-
μὶ του καὶ ἀνυψώνεται πρὸς
τὰ κλαδιὰ τῶν πανύψηλων
δέντρων.

Τὸ κορμὶ του τρέμει, τὰ
σαγόνια του τρέμουν, ἡ μύτη
του τρέμει, ἡ ψυχὴ του τρέ-
μει!

Μ' ὅλο τὸ φόβο τοῦ δοκί-
μάζει ὅμως, μὴ λέξι βουίζει
ἐπίμονα στ' αὐτιά του. Μιὰ
προσβλητικὴ λέξι: «Βάτρα-
χος!»

«Μὲ εἶπε... βάτραχο!, σκέ-
πτεται ὁ νάνος μὲ λύσσα. Μὲ
εἶπε... βάτραχο ἐμένα, τὸν
Ἵπερκοντοστούπη, τὸ λεβέν-
τη! Μὲ εἶπε... βάτ ρ α χ ο!
Θὰ μοῦ τὸ πληρώσης ἀκριβὰ
αὐτὸ παλιό - Τρόμε!...»

Κόβει ἓνα τεράστιο ἄγριο
φρούτο, μεγαλύτερο ἀπὸ πε-
πόνι καὶ τὸ πετάει κάτω μ'
ὅλη του τὴ δύναμι!

Τὸ φρούτο πηγαίνει ὀλοί-
σια καὶ χτυπάει τὸ Θεὸ τοῦ
Πολέμου... κατὰμουτρα περι-
λούζοντάς τον μὲ ζουμιά!

Μ' ἓνα τρομακτικὸ οὐρλια-
χτὸ μανίας καὶ λύσσας ὁ
Τρόμος ἀπογειώνεται καὶ ὀρ-
μαεὶ ἐναντίον τοῦ νάνου τσα-

κίζοντας τὰ μεγάλα κλαδιὰ
στὸ πέρασμά του!

Ὁ Ἵπερέλληνας
ἐπεμβαίνει!

ΚΑΙ ΤΟΤΕ ἀνάμεσα στὰ
κλαδιὰ τῶν δέντρων, ἀρχίζει
ἓνα κωμικοτραγικὸ κυνηγητό,
ποῦ ὁμοίᾳ του δὲν ἔχει δεῖξῃ
ἡ ἱστορία τῶν Ἵπερανθρώ-
πων!

Εἶναι σάμπως ἓνας ἀετὸς
νὰ κυνηγάει ἓνα... τρυποκά-
ρυδο!

Ὁ Κοντοστούπης στρ:φογυ-
ρίζει πετώντας ἀνάμεσα στὰ
φυλλώματα μὲ μεγάλη εὐκι-
νησίᾳ, κάνοντας τὸν ὀγκώδη
ἀντίπαλό του νὰ χτυπάει πά-
νω σὲ κλαδιὰ καὶ σὲ κορ-
μοὺς δέντρων, βλαστημώντας
καὶ μουγγρίζοντας καὶ δρυ-
χώμενος!

— Κούκου!, τοῦ φωνάζει
κάθε τόσο κοροϊδευτικὰ ὁ νά-
νος. Κούκου! Πιάσε με! Δὲν
μπορεῖς! Δὲν μπορεῖς! Κού-
κου!

Πραγματικά, ὁ Θεὸς τοῦ
Πολέμου δὲν μπορεῖ νὰ πιά-
σῃ τὸ μικροσκοπικὸ βοηθὸ
τῶν Ἵπερανθρώπων! Κάθε
φορά ποῦ τὰ χέρια του ἀγγί-
ζουν σχεδὸν τὸ θῦμα του, ὁ
Κοντοστούπης ξεφεύγει μ' ἓ-
να ἀπότομο ἐλιγμὸ καὶ χώ-
νεται πρὸ βαθεῖᾳ ἀνάμεσα
στὰ κλαδιὰ ὅπου δυσκολεύε-
ται νὰ εἰσχωρήσῃ ὁ κερασφό-
ρος γίγαντας!

Ὁ νάνος βρίσκει τὸ παι-
χνίδι πολὺ διασκεδαστικόν.

—Κούκου!, φωνάζει πάλι,

Πιάσε με! Τζάρρρρρρ! Σκάσε! Σκάσε! Κούκου!

Ἀφρίζοντας από μανία, ὁ Τρόμος κάνει τότε κάτι πού δάξει τὸν ἀπερίσκεπτο Κοντοστούπη σὲ κίνδυνο θανάτου!

Ἀντὶ νὰ συνεχίσῃ τὸ κυνηγτὸ, χαμηλώνει ἀπτόμα, ἀρπάξει τὸν κορμὸ τοῦ δέντρου, ὅπου ἔχει καταφύγει ὁ νάνος, καὶ τὸν τραβάει μ' ὅλη του τὴν ὑπερφυσικὴ δύναμι!

Τὸ δέντρο ξεριζώνεται, καὶ οἱ φοβεροὶ μυῶνες τοῦ Θεοῦ τοῦ Πολέμου συσπώνται ἀπτόμα τινάζοντας τὸ πανύψηλο δέντρο πεντακόσια μέτρα μακριὰ πάνω ἀπὸ τὴ ζούγκλα μαζὶ μὲ τὸν Κοντοστούπη!

Ὁ Τρόμος συσπειρώνεται γιὰ νὰ ἐκτιναχθῇ κι' αὐτὸς πρὸς τὰ πάνω καὶ νὰ κυνηγήσῃ τὸν νάνο μέσα στὸν ἐλεύθερο οὐρανό, ὅπου τὸ θῦμα του δὲν θὰ μπορούσε νὰ τοῦ ξεφύγῃ!

Μὰ, πρὶν ἀπογειωθῇ νοιώθει δυὸ μικρά μὰ πανίσχυρα χέρια νὰ τὸν ἀρπάζουν ἀπὸ τὰ κέρατα καὶ δυὸ μικρά ἀλλὰ μυῶδη καὶ δυνατὰ πόδια νὰ τυλίγονται γύρω ἀπὸ τὸ λαιμό του!

Εἶναι ὁ Ὑπερέλληνας, τὸ Παιδί - Θαύμα ἡ μεγάλη ἐλπίδα τοῦ μέλλοντος τῆς Ἀνθρωπότητος!

Καθὼς ἔφαχνε μέσα στὴ ζούγκλα πολὺ μακριὰ ἀπὸ τὸ μέρος ὅπου οἱ γίγαντες κυνηγοῦσε τὸ νάνο, ἔφτασαν ὡς τ' αὐτὰ του τὰ βροντερά μφυγγρητὰ τοῦ Τρόμου κι'

ἀμέσως ἔτρεξε πετώντας πρὸς τὰ ἐκεῖ, εἰδοποιώντας συγχρόνως μὲ τὸ ρολογάκι - ραδιοπομπὴ τοῦ τοῦς Ὑπερανθρώπους!

Ἐνας φοβερὸς δρυχηθμὸς ξεπηδάει ἀπὸ τὸ λαρύγγι τοῦ Θεοῦ τοῦ Πολέμου μὰ πνίγεται ἀμέσως γιὰτὶ τὰ μυῶδη πόδια τοῦ Βέλους, σφίγγουν μὲ δύναμι τὸ λαιμό του κλείνοντας ἀσφυκτικὰ τὸ λαρύγγι του!

Οἱ τεράστιες χεροῦκλες τοῦ γίγαντα σηκώνονται σπασμωδικὰ, ἀρπάζουν τὰ πόδια τοῦ Ὑπερέλληνα καὶ τὰ τραβοῦν μ' ὅλη τους τὴ δύναμι!

Μὰ τὸ Παιδί - Θαύμα ἔχει πεισματῶσει! Ἐχει ἀποφασίσει νὰ κρατήσῃ τὸν Τρόμο μὲ κάθε θυσιᾶ ὥσπου νάρθουν οἱ ἄλλοι! Σφίγγει τὰ δόντια του καὶ οἱ μυῶνες τοῦ κορμιοῦ του, τῶν χειρῶν του καὶ τῶν ποδῶν του φουσκώνουν σὰν ἀνάγλυφοι, ματαίωνοντας ἔτσι τὴν προσπάθεια τοῦ Θεοῦ τοῦ Πολέμου νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὸ μικροσκοπικόν, ἀλλὰ ἐπίμονο καὶ ἐπικίνδυνο ἀντίπαλό του!

Ἐνῶ ὁ Τρόμος προσπαθεῖ μάταια καὶ ἀπεγνωσμένα νὰ ἐλευθερωθῇ, ἡ συντριπτικὴ καὶ ἀσφυκτικὴ λαβὴ τοῦ Ὑπερέλληνα σφίγγεται ὅλο καὶ πιὸ πολὺ, ὅλο καὶ πιὸ πολὺ!

Τὰ αὐτιά τοῦ Ἐχθροῦ τοῦ Κόσμου βουίζουν σὰν νὰ σαλπίζουν κοντὰ τους χίλιοι ἐλέφαντες μαζὶ! Τὰ μάτια του ἐξογκώνονται καὶ πάνε νὰ πεταχτοῦν ἀπὸ τίς κόγχες τους, ἐνῶ ἀπὸ τὰ δάφιαρά τους κυ-

λουν δυὸ δάκρυα ἀνακατεμένα με ἀῖμα! Τὸ κεφάλι του πονάει ἀνυπόφορα, καθὼς ὁ γυιὸς τοῦ Ἑλ Γκρέκο κουνάει μπρός - πίσω τὰ κέρατά του προσπαθώντας νὰ τὰ ξεκολλήσῃ ἀπὸ τὸ κρανίον του!

Αὐτὰ ὅλα συμβαίνουν μέσα σὲ λίγες στιγμὲς καὶ ἡ ἀπελπιστικὴ κατάστασι τοῦ Τρόμου διαρκεῖ πολὺ λίγο. Γιατὶ ὁ Θεὸς τοῦ Πολέμου δὲν εἶναι εὐκολος ἀντίπαλος! Τὸ τεράστιο σῶμα του ἀντέχει σὲ ἀφάνταστο βαθμὸ στίς κακουχίες καὶ στὰ χτυπήματα!

Κουνάει με δύναμι τὸ κερασιφόρο κεφάλι του ἀπογειώνεται χτυπώντας τὰ πόδια του χάμω καὶ πηγαίνει καὶ προσκρούει, με τὸ κεφάλι ὑπὸ στὰ πάνω σ' ἓνα μεγάλο δράχο!

Ὅλη τὴ φορά τοῦ χτυπήματος τὴν παίρνει ὁ μικρὸς Ὑπερέλληνας ποὺ εἶναι πάντα καθισμένος στὸ σβέρκο τοῦ γιγάντιου κτήνους!

Τὸ κεφάλι του χτυπάει πάνω στὸ δράχο καὶ τὸ δμορφο πονηρὸ μουτράκι του παραμορφώνεται ἀπὸ τὸν πόνο!

Τὰ χέρια του καὶ τὰ πόδια του χαλαρώνουν γιὰ μιὰ μόνο στιγμὴ, ποὺ ὅμως δίνει τὸν καιρὸ στὸν Τρόμο νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴ φοβερὴ λαβή!

Ἀρπάζει τὸ γυιὸ τοῦ Ἑλ Γκρέκο με τίς χερούκλες του τὸν ξεκολλάει ἀπὸ τοὺς ὤμους του καὶ τὸν σηκώνει ψηλὰ γιὰ νὰ τὸν χτυπήσῃ χάμω, ὅπως οἱ ψαρά-

δες χτυποῦν τὰ χταπόδια!

Μὰ καὶ ὁ Ὑπερέλληνας δὲν εἶναι εὐκολὸς ἀντίπαλος!

Μὲ μιὰ θαυμαστὴ στροφή ἀρπάζει τὸ μπράτσο τοῦ γίγαντα καὶ ἐφαρμόζει μιὰ λαβὴ ζίου - ζίτσου δικῆς του ἐπινοήσεως!

Ὁ Τρόμος ἀφήνει ἓνα οὐρ-λαχτὸ πόνου καὶ ἀνοίγει τὰ δάχτυλά του παρατώντας τὸ παδί!

Τὴν ἴδια στιγμὴ, ὁ γίγαντας βρίσκεται κυκλωμένος ἀπὸ τοὺς ὑπόλοιπους ἀντιπάλους του, ἀπὸ τὸν Ὑπεράνθρωπο καὶ τὸν Κεραυνό, τὸν Ἑλ Γκρέκο καὶ τὴν Ἀστραπή!

Γιὰ ἓνα μόνο δευτερόλεπτο, τὸ πρόσωπο καὶ τὰ μάτια τοῦ Τρόμου γεμίζουν ἀπὸ ἓνα βαθὺ φόβο, καθὼς ὁ γίγαντας βλέπει τοὺς ἀντιπάλους του νὰ προσγειώνωνται γύρω του!

Ἐπειτα, πρὶν αὐτοὶ ἐπιτεθοῦν, δρᾷ κεραυνοβόλα!

Χτυπάει τὸ χῶμα με δύναμι καὶ τινάζεται πρὸς τὰ πάνω θέλοντας νὰ ξεφύγῃ πετώντας!

Μὰ ὁ Ὑπερέλληνας ἀγρυπνάει! Περιμένοντας τὴν κίνησι αὐτὴ τοῦ Θεοῦ τοῦ Πολέμου, χύνεται ἐναντίον του καὶ τὸν χτυπάει στὸ στομάχι με τὸ κεφάλι με ἀφάνταστη δύναμι κάνοντάς τον νὰ διπλωθῇ στὰ δυὸ καὶ νὰ κἀνῃ μιὰ ὁλόκληρη στροφή γύρω ἀπὸ τὸν ἑαυτό του!

Κάνοντας τὴ ζούγκλα νὰ ἀντηχήσῃ ὁλόκληρη με τὰ μουγγρητά του, ὁ Τρόμος

γέρνει πρὸς τὰ κάτω καί...
καρφώνεται: μὲ ὀρμή στὸ ἔδα-
φος!

Μὲ ταχύτατες ἀσύλληπτες
κινήσεις ὁ καταπληκτικὸς
γίγαντας ἀνοίγει μ.ἀ. τρύπα
στὸ χῶμα καὶ χάνεται μέσα
στὸ ἔδαφος!

Πάλι μέχρι
Θανάτου!

ΧΩΡΙΣ νὰ δ.στάσουν, ὁ
Ἑλ Γ κ ρ έ κ ο κι' ὁ Κε-
ραυνὸς χώνονται ἑσπίσω του
μέσα στὴν τρύπα!

Περνοῦν μερικές στιγμές...
Ξαφνικά, μέσα ἀπὸ τὸ ἔ-
δαφος, ἀντηχοῦν ὑπόκωφοι
κρότοι καὶ βρυχηθμοί! Τὸ
χῶμα σαλεύει κάτω ἀπὸ τὰ
πόδια τοῦ Ὑπερανθρώπου,
τῆς Ἀστραπῆς καὶ τοῦ Ὑπε-
ρέλληνα.

Σαλεύει καὶ ἀνασηκώνεται
σάμπως ἓνα γιγάντιο χέρι:
νὰ ἔχη χωθῇ κάτω ἀπὸ τὴν
ἐπιφάνεια τῆς γῆς καὶ ἀνα-
σκαλεύει τὸ ἔδαφος!

— Θεέ μου!, μурμουρίζει
τρομαγμένη ἡ Ἀστραπή. Τί
συμβαίνει ἐκεῖ κάτω;

Ἔτοιμάζεται νὰ χωθῇ κι'
αὐτὴ μέσα στὴν τρύπα μαζί
μὲ τὸν Ὑπεράνθρωπο καὶ τὸν
Ὑπερέλληνα ὅταν - μέσα ἀ-
πὸ τὴ γῆ - ξεπηδοῦν τρεῖς
μορφές ὁ Τρόμος, ὁ Κεραυ-
νὸς κι' ὁ Ἑλ Γ κ ρ έ κ ο,
γεμάτοι χῶματα καὶ ρίζες!

Εἶναι τυλιγμένοι μὲ παρά-
ξενο τρόπο ὁ ἓνας μὲ τὸν ἄλ-
λο! Ὁ Ἑλ Γ κ ρ έ κ ο ἔ-
χει ἀρπάξει τὸν Τρόμο ἀπὸ

τὸ λαιμὸ σὲ μιὰ τρομερὴ λα-
βή, ἐνῶ ὁ Κεραυνὸς τραβάει
τὸν γίγαντα ἀπὸ τὰ πόδια!

Ὁ Θεὸς τοῦ Πολέμου κλω-
τᾶει μὲ μανία καὶ μὲ τὰ χέ-
ρια του σφυροκοπᾷ τὸ κορ-
μὶ τοῦ Ἑλλήνα!

Ὁ Ὑπεράνθρωπος ἢ Ἀ-
στραπή κι' ὁ Ὑπερέλληνας
δὲν ἀφήνουν νὰ χαθῇ ἡ μονα-
δική αὐτὴ εὐκαιρία.

Ρίχνονται κι' αὐτοὶ πάνω
στὸν Τρόμο καὶ ὅλοι μαζί τὸν
σφυροκοποῦν ἀλύπητα καὶ
συμπλέκονται μαζί του σὲ
μιὰ μάζα ἀπὸ χέρια καὶ πό-
δια καὶ κορμιά, πού χτυποῦν
κλωτσοῦν καὶ συστρέφονται!

Ἡ ζούγκλα συγκλονίζεται
ὀλόκληρη ἀπὸ τοὺς γδούπους
τῶν χτυπημάτων καὶ ἀπὸ τὰ
μουγγρητὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ Πο-
λέμου!

Τὰ ζῶα τῆς περιοχῆς τρο-
μοκρατημένα, ἀπομακρύνον-
ται ἄλλα καλπάζοντας ἄλλα
πετώντας καὶ ἄλλα ἔρπον-
τας!

Ἀκόμα καὶ τ' ἄγρια θη-
ρία τὸ βάζουν στὰ πόδια καὶ
φεύγουν πολλὰ χιλιόμετρα
μακριὰ ἀπὸ τὸ μέρος τῆς
τρομακτικῆς αὐτῆς συγκρού-
σεως!

Καθὼς οἱ Ὑπεράνθρωποι
κι' ὁ Τρόμος περιστρέφονται
καὶ χτυποῦνται, πότε χάμω
στὸ ἔδαφος καὶ πότε στὸν ἀέ-
ρα, δέντρα γκρεμίζονται στὸ
πέραςμά τους καὶ στὸ μαλα-
κὸ χῶμα τῆς ζούγκλας ἀνοι-
γονται μεγάλοι λάκκοι ὅπου
χτυποῦν τὰ τεράστια πόδια
τοῦ γίγαντα γιὰ νὰ βροῦν
στήριγμα!

Σ' ὄλο αὐτὸ τὸ διάστημα, ὁ Κοντοστούτης πετάει στὸν αέρα, διαγράφοντας κύκλους πάνω ἀπὸ τοὺς συμπλεκόμενους καὶ παροτρύνοντάς τους μὲ δυνατὲς κραυγές:

— Ἐμπρὸς παῖδιά! Ξεκάνετε τον! Σπάστε του τὰ μούτρα τοῦ παλιοῦ - Τρόμου! Καθαρίστε τον, γιατί ἐγώ... βαριέμαι νὰ κατεβῶ!

Ξαφικά, ὁ Θεὸς τοῦ Πολέμου κατορθώνει νὰ ἀπαλλάξη τὰ χέρια του, πρὶν ὥς ἐκείνη τὴ στιγμή τὰ κρατοῦσε αἰχμάλωτα ὁ Ὑπεράνθρωπος μ' ἓνα ἀγκάλιασμα τῶν δυνατῶν μπράτσων του!

— Γιοῦχου!, οὐρλιάζει ὁ Κοντοστούτης. Εἶμαι... κάου-μπόυ!

Ἐλευθερώνει τὰ χέρια τοῦ καὶ οἱ τρομερές, ὀγκώδεις γροθιές του ἀρχίζουν νὰ περιστρέφονται γοργὰ σκορπίζοντας τοὺς ἀντιπάλους του μὲ συντριπτικὰ χτυπήματα!

Μιὰ γροθιά τοῦ Τρόμου στέλνει τὸν Κεραυνὸ νὰ κυλιστῇ στὸ χῶμα, πενήντα μέτρα μακριά!

Μιὰ ἄλλη γροθιά, κάνει τὸν Ὑπεράνθρωπο νὰ τιναχτῇ ψηλά μὲ τὶς αἰσθήσεις του μισοχαμένες!

Ὁ Ἑλ Γ κ ρ έ κ ο καὶ ἡ Ἀστρατὴ ὑποχωροῦν γιὰ νὰ μὴν ὑποστοῦν τὴν ἴδια τύχη!

Μόνο ὁ Ὑπερέλληνας, τὸ Παιδί - Θαῦμα κατορθώνει νὰ κρατήσῃ τὴ θέσι του καὶ νὰ συνεχίσῃ τὴν ἐπιθεσί του, χάρις στὴν ἐκπληκτικὴ ταχύτητα μὲ τὴν ὁποία εἶναι προικισμένος!

Τὸ θαυμαστὸ Ἑλληνόπουλο πρὶν εἶναι τὸ πρὶν δυνατό παιδί τοῦ κόσμου καὶ συγχρόνως τὸ πρὶν γρήγορο πλάσμα που ἔχει γεννηθῇ ποτέ, περιστρέφεται γύρω ἀπὸ τὸν Τρόμο μὲ τόση ταχύτητα καὶ κάνει διάφορους ἐλιγμούς μὲ τόση ἐπιδεξιότητα καὶ γρηγοράδα, ὥστε ὁ Θεὸς τοῦ Πολέμου δὲν προλαβαίνει νὰ τὸν χτυπήσῃ!

Ἀπεναντίας, οἱ γροθιές τοῦ Ὑπερέλληνα δὲν παύουν οὔτε γιὰ μιὰ στιγμή νὰ χτυποῦν τὸν κτηνώδη γίγαντα τοῦ Κακοῦ, στὸ πρόσωπο, στὸ στήθος, στὸ κεφάλι στὴν πλάτη, στὸ στομάχι!

Οἱ ἄλλοι Ὑπεράνθρωποι,

Μιά τρομακτική τιτανοραχία άρχισε ανάμεσά τους!

βρίσκουν έτσι τόν καιρό νά συνέλθουν καί νά έπιτεθούν πάλι!

Μά ό Τρόμος κάνει τώρα κάτ: άπρσδόκητο καί φοβερό, τυφλωμένος άπό φόβο μίσος καί μανία.

Μέ μ'ά άπότομη έκτίναξι, άρπάζει την 'Αστραπή, την χτυπάει πάνω στόν κορμό ένός δέντρου χωρίς νά την παρτήση, κάνοντάς την έτσι νά γάση τίς αίσθήσεις της, κι, έπειτα κρατώντας την πάντα μέ την άτσάλινη χερούκλα του, όπως ένας άετός κρατάει τή λεία του, άπομακρύνεται πετώντας όλοταχώς!

Μιά όμαδική κραυγή φρί-

κης ξεπηδάει: άπό τά στήθη τών ήρώων μας πού για μιάδυό στιγμές μένουν άσάλευτοι, μέ τό αίμα παγωμένο!

Έτσι, ό Τρόμος θά κατώρθωνε ίσως νά ξεφύγη παίρνοντας μαζί του ως όμηρο την 'Αστραπή άν ό... 'Υπερκοντοστούτης δέν άποφάσιζε έπιτέλους νά δράση!

Καθώς πετάει: στόν άέρα, ό νάνος βλέπει τόν Θεό του Πολέμου νά άπομακρύνεται: σέρνοντας μαζί του την άναίσθητη 'Αστραπή!

Ένας μανιασμένος θυμός κυριεύει τόν Κοντοστούπη, πού ξεχνάει άμέσως τό φόβο του καί χυμάει μέ λύσσα έ-

ναντίον του Ἐχθροῦ τοῦ Κόσμου, οὐρλιάζοντας:

—Στάσου δειλέ! Μὴ φεύγεις, θρασυδείλε! Στάσου νὰ σοῦ δείξω ἐγὼ πόσα ἀπίδια βάζει ὁ σάκκος! Στάσου νὰ δοκιμάσης τὴ γροθιά τοῦ Ὑπερκοντοστούπη!...

Διαγράφει μιά γοργή τροχὰ στὸν ἀέρα καὶ σχεδὸν χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ δρίσκεται μπροστὰ στὸ δρόμο τοῦ γίγαντα καὶ συγκρούεται μαζί του!

Ὁ θεώρατος Τρόμος συγκρούεται μὲ τὸν μικροσκοπικὸ Κοντοστούπη!

Κανονικά, ὁ νόμος ἔπρεπε νὰ διαλυθῇ ἀπὸ τὴ σύγκρουσι αὐτή! Εἶναι τυχερὸς ὁμως! Τὸ κορμὶ του συναντᾷ τὸν γίγαντα στὴν κοιλιά, ὅπου δὲν ὑπάρχει κανένα κόκκαλο γιὰ νὰ τὸν τσακίσῃ!

—Ἄγιε Πέτρο, τραυλίζει, ὁ Κοντοστούπης, σοῦ παραδίνω τὴν ψυχὴ μου! Ὁ Θεὸς τοῦ Πολέμου μ' ἔφαγε ὕπουλα!

Καὶ πέφτει στὴ γῆ ἀναίσθητος!

Μὰ καὶ ὁ Τρόμος οὐρλιάζει ἀπὸ τὸν πόνο, καθὼς τὸ κορμὶ τοῦ νάνου τὸν χτυπάει στὴν κοιλιά. Τὸ πελώριο κορμὶ του διπλώνεται· στὰ δυὸ καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Πολέμου ἀναγκάζεται νὰ προσγειωθῇ στὴν κορυφὴ ἐνὸς λόφου!

«Θὰ ἐκδικηθῶ!...»

ΒΛΑΣΤΗΜΩΝΤΑΣ φριχτὰ, ὁ Τρόμος βλέπει τοὺς Ὑπε-

ρανθρώπους νὰ ὀρмоῦν ἐναντίον του καὶ καταλαβαίνει ὅτι τώρα δὲν μπορεῖ νὰ ξεφύγῃ πιά, παίρνοντας μαζί του καὶ τὴν Ἀστραπή.

Τρίζοντας τὰ δόντια του ἀπὸ λύσσα, ἐκσφενδονίζει ἐναντίον τῶν ἀντιπάλων του τεράστια βράχια καὶ ὀλόκληρα δέντρα ποὺ τὰ ξεριζώνει μὲ καταπληκτικὴ εὐκολία!

Οἱ Ὑπεράνθρωποι ἀποφεύγουν μὲ ἐπιδέξιες κινήσεις τὰ πρωτόγονα καὶ τρομακτικὰ αὐτὰ βλήματα καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ πλησιάζουν γοργά!

Τότε, ὁ Θεὸς τοῦ Πολέμου ἐκσφενδονίζει ἐναντίον τους καὶ τὸ κορμὶ τῆς ἀναίσθητης Ἀστραπῆς καὶ χτυπάει τὰ πόδια του χάμω.

Τὸ κορμὶ του τινάζεται πρὸς τὰ πάνω σὰν μιά τεράστια ζωντανὴ βολίδα καὶ μικραίνει γοργὰ θυτιζόμενο μέσα στὸν καθαρὸ γαλανὸ οὐρανό!

Ὁ Ἐλ Γ κ ρ έ κ ο μὲ δάκρυα στὰ μάτια ἀρπάζει στὴν ἀγκαλιά του τὸ σῶμα τῆς ἀγαπημένης του.

Οἱ ἄλλοι ρίχνονται σ' ἓνα ξέφρενο κυνηγητὸ πίσω ἀπὸ τὸν Τρόμο, ὁ ταχύτατος Ὑπερέλληνας μπροστὰ καὶ ὁ Ὑπεράνθρωπος μὲ τὸν Κεραυνὸ ξοπίσω του!

Ψηλά, ὅλο πρὸ ψηλὰ ἀνεβαίνουν, μέσα στὸ γαλανὸ οὐρανὸ, κυνηγώντας τὸν ἀπαίσιον ἐκδικητικὸ καὶ σατανικὸ Θεὸ τοῦ Πολέμου!

Ἡ ἀπόστασι ἀνάμεσα στὸν ταχύτατο Ὑπερέλληνα καὶ στοὺς δυὸ Ὑπερανθρώπους,

Ποῦ τὸν ἀκολουθοῦν, μεγαλῶ-
νει ὁλοένα, ἐνῶ ἀπεναντίας, ἡ
ἀπόστασι ἀνάμεσα στὸν Ὑ-
περέλληνα καὶ στὸν Τρόμο
μικραίνει!

Μὲ τὰ δόντια σφιγμένα, τὸ
Παῖδι - Θαῦμα καταδιώκει
πεισματωμένα τὸν ἐχθρὸ τοῦ
κόσμου, τὸν φριχτὸ γίγαντα
ποῦ εἶχαν ἄλλοτε διώξει ἀπὸ
τῆ Γῆ τὰ Πνεύματα τοῦ Κα-
λοῦ!

Πρέπει νὰ τὸν ἐξοντώσῃ!
Πρέπει νὰ τὸν σκοτώσῃ ἢ,
τουλάχιστον νὰ τὸν ἀναγκά-
σῃ νὰ ἐγκαταλείψῃ γιὰ πάν-
τα τῆ Γῆ, πρὶν ὁ φοβερὸς Θε-
ὸς τοῦ Πολέμου σκορπίσῃ τὴν
καταστροφὴν σ' ὅλοκληρο τὸν
πλανήτη μας!

Ἡ ἀπόστασι ἀνάμεσα στὸ
μικρόσωπο παῖδι καὶ στὸν
πελώριο γίγαντα ἐλαττώνε-
ται γοργά!

Βρίσκονται, τώρα καὶ οἱ
δυὸ στὰ ἐπάνω στρώματα
τῆς Γῆς καὶ συνεχίζουν τὸ κυ-
νηγιὸ μὲ κατεύθυνσι τὸ ἀχα-
νὲς διάστημα ἀνάμεσα στὰ
ἀστρα, τὸ κενὸ ποῦ ὑπάρχει
ἀνάμεσα στὰ οὐράνια σώμα-
τα!

Θὰ συνεχιστῇ ἄραγε τὸ τα-
ξίδι τους ἔξω ἀπὸ τῆ Γῆ, σὲ
ἄλλους πλανήτες;

Ξαφνικά, ἐνῶ ὁ Ὑπερέλ-
ληνας πιστεύει πιά ὅτι σὲ με-
ρικές στιγμὲς τὰ μικρά, ἀλ-
λά πανίσχυρα χέρια του θὰ
ἀρπάξουν τὸν ἀντίπαλό του,
συμβαίνει κάτ' ἐκπληκτικὸ.

Μέσα ἀπὸ τὸν πεντακάθα-
ρο ἀέρα ποῦ ὑπάρχει, στὰ
ἐπάνω στρώματα τῆς ατμό-
σφαιρας, ξεπηδοῦν τεράστια

συντριβάνια ἀπὸ δυνατὸ πολύ-
χρωμα φῶς!

Τεράστια οὐράνια τόξα φα-
νερώνονται, στριφογυρίζουν
ἀλλόκοτα σχηματίζοντας χί-
λια σχήματα καὶ χίλιες μορ-
φές καὶ τυλίγονται γύρω ἀ-
πὸ τὸ γιγάντιο κορμὶ τοῦ
Τρόμου!

Ἔπειτα... τίποτα!

Τὰ πολύχρωμα συντριβά-
νια καὶ τὰ οὐράνια τόξα σθῆ-
νουν καὶ στὸ μέρος ὅπου ἦ-
ταν τὸ κορμὶ τοῦ Θεοῦ τοῦ
Πολέμου δὲν ὑπάρχει, τώρα
τίποτα! Τίποτα ἐκτὸς ἀπὸ
τὸν ἄδειο ἀέρα!

Ἐνῶ ὁ Ὑπερέλληνας κυτ-
τάζει γύρω σαστισμένος ψά-
χνοντας μάτια νὰ δῇ τὸν
ἀντίπαλό του ὁ Ὑπεράνθρω-
πος καὶ ὁ Κεραυνὸς φτάνουν
κοντά του.

— Τί συνέβη; ρωτᾷ ὁ Ὑ-
περάνθρωπος. Τί ἔγινε, ὁ
Τρόμος; Τί φῶτα ἦσαν αὐτά;

— Δὲν ξέρω!, ἀπαντᾷ τὸ
Παῖδι - Θαῦμα. Κάτ' οὐράνια
τόξα τὸν τυλίξαν καὶ χάθη-
κε! Χάθηκε τῇ στιγμῇ ἀκρι-
δῶς ποῦ κόντευα πιά νὰ τὸν
πιᾶσω!

Καὶ τότε μέσα ἀπὸ τὸν ἄ-
δειο ἀέρα γύρω τους ξεπη-
δάει ἓνα βροντερὸ γέλιο, ποῦ
μοιάζει μὲ δέκα βροντὲς μα-
ζί!

— Χά, χά, χά, χά, χά! Τί
ἀστεῖοι ποῦ εἰστε! Πιστέψατε
λοιπόν, πῶς εἶνα: δυνατὸν νὰ
πιᾶσετε καὶ νὰ σκοτώσετε
τὸν Τρόμο, τὸν Θεὸ τοῦ Πο-
λέμου; Πολὺ κωμικὸ αὐτός
Χά, χά, χά, χά, χά! Δὲν ξέ-
ρετε λοιπόν, ὅτι ὁ Τρόμος

είναι ἄτρωτος καὶ ἀθάνατος; Δὲν ξέρετε ὅτι ἡ ζωὴ μου δὲ μετριέται μὲ χρόνια, ἀλλὰ μὲ χιλιοχρόνα; Φεύγω τώρα ἀπὸ τῆ Γῆ σας! Δὲ φεύγω ὁμῶς γιατί σας φοβάμαι! Φεύγω γιατί ἔτσι θὰ μπορέσω νὰ προκαλέσω μεγαλύτερη καταστροφή! Ἄντὶ νὰ μείνω ἐδῶ καὶ νὰ χάσω τὸν καιρὸ μου παλεύοντας μαζί σας θὰ πᾶω νὰ προετοιμάσω μιὰ καταστροφή, ποὺ θὰ παρασύρῃ στὸν ὄλεθρο ὅχι μόνο τὴ Γῆ, ἀλλὰ καὶ ἄλλους κόσμους! Χά, χά, χά, χά!

Τὸ βροντερὸ γέλο σθῆνει μέσα στὸν καθαρὸ ἀέρα. Ξεμκραίνει καὶ σθῆνει χωρὶς οἱ ἥρωές μας νὰ μπορέσουν νὰ δοῦν τίποτα, ὅσο κι' ἂν τεντώνουν τὰ μάτια τους!...

—Μὰς ξέφυγε!, μουρμουρίζει ὁ Ὑπεράνθρωπος ἐνῶ χαμηλώνουν γοργὰ πρὸς τὴν ἐπιφάνεια τῆς Γῆς. Μὰς ξέφυγε καὶ ἡ ψυχὴ μου εἶναι γεμάτη ἀπὸ ἄσχημα προαισθήματα! Μοῦ φαίνεται: ὅτι αὐτὴ τὴ φορὰ ὁ ἀντίπαλός μας εἶναι πολὺ πῶς δυνατὸς ἀπὸ μᾶς καὶ διαθέτει καταστρεπτικὰ μέσα πολὺ πῶς τρομερὰ ἀπὸ κάθε προηγούμενο!... Ποῦ πηγαίνει τώρα; Ποιὰ καταστροφή πηγαίνει νὰ προετοιμάσῃ; Ποιὲς τρομακτικὲς δυνάμεις σκοπεύει νὰ ἐξαπολύσῃ ἐναντίον τῆς Γῆς καὶ τοῦ Κόσμου; Μοῦ φαίνεται ὅτι οἱ δικές μας δυνάμεις δὲν εἶναι ἀρκετὲς γιὰ νὰ σταματή-

σουν τὸ ἐξολοθρευτικὸ ἔργον τοῦ Τρόμου! Πρέπει νὰ ἐπέμβῃ μιὰ ἄλλη δύναμι, πῶς μεγάλη καὶ πῶς συντριπτικὴ! Ὁ Θεὸς ἂς λυπηθῇ τὸν Κόσμον, ποῦ ὁ ἴδιος ἐδημιούργησε!...

Κάτω, στὴ ζούγκλα τῆς Ἀφρικῆς ἡ Ἀστράπη ἔχει συνέλθει πιά ἀπὸ τὸ φοβερὸ χτύπημα τοῦ Τρόμου. Καθὼς ὁ Ὑπεράνθρωπος ὁ Ὑπερέλληνας καὶ ὁ Κεραυνὸς προσγειώνονται ἀπογοητευμένοι, ὁ Κοντοστούπης ποῦ εἶναι ἀκόμα ξαπλωμένος χάμω, ἀνοίγει ἐπιτέλους τὰ μάτια του.

Ὁ νάνος ρίχνει μιὰ ματιὰ γύρω, δεδαικνεται πῶς ὁ Τρόμος δὲν εἶναι πιά ἐκεῖ καί... ἀγριεύει!

—Ἐφυγε, ἔ; γρυλλίζει. Ὁ δειλός! Ἐφυγε ἀπάνω ποῦ ἤμουν ἔτοιμος νὰ τὸν ἀρπάξω καὶ νὰ τὸν βάλω νὰ φάῃ τὰ κέρατά του! Ποῦ θὰ μοῦ πᾶν ὁμῶς; Ἐ; Ποῦ θὰ μοῦ πᾶν; Ἐγώ, ὁ Ὑπερκοντοστόπης, κάνω ὄρκο τιμῆς ὅτι, ἂν ξανασημαπῆσω καμμιὰ μέρα τὸν θρασυδείλο Θεὸ τοῦ Πολέμου, θὰ τόν!...

Ἡ φωνὴ του σθῆνει, ἐνῶ τὰ μάτια του γουρλώνουν!

Ἐνα λιοντάρὶ μουγγρίζει πεινασμένο κάπου μέσα στὴ ζούγκλα.

—Ὁ... Τρόμος!, τραυλίζει ὁ Κοντοστούπης. Χά... χάθηκα!

Καὶ χάνει τὶς αἰσθήσεις του!...

Τ Ε Λ Ο Σ

Πρωτότυπο ἑλληνικὸ κείμενο ὑπὸ Θάνου Ἀστρίτη
Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις — Ἀποκλειστικότητα τοῦ Ὑπεράνθρωπου

ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟ

57

πού θὰ κυκλοφορήσῃ τὴν ἐρχόμενη ἐβδομάδα, εἶναι ἴσως τὸ καλύτερο, συναρπαστικώτερο, δυναμικώτερο καὶ γοητευτικώτερο ἀπ' ὅλα τὰ τεύχη τοῦ «Υπερανθρώπου»! Στὸ τεύχος αὐτὸ κάνει τὴν ἐμφάνισί του ἓνας νέος ἥρωας τοῦ Καλοῦ, ὁ μυστηριώδης καὶ πανίσχυρος

Σ Ε Ζ Α Μ

ὁ 'Αόρατος Μάγος

Ὁ ΣΕΖΑΜ, πού εἶναι ὁ φρουρὸς τῆς ἰσορροπίας τοῦ κόσμου καὶ τῶν οὐρανίων σωμάτων, βλέποντας ὅτι κινδυνεύει ἡ Γῆ καὶ τὸ ἡλιακὸ μας σύστημα ἀπὸ τὶς συνδυασμένες ἐπιθέσεις τῶν Ἐχθρῶν τοῦ Κόσμου, συμμαχεῖ μὲ τοὺς Ὑπερανθρώπους γιὰ νὰ προστατεύσῃ τὸ Καλὸ καὶ τὸ Δίκαιο!

Συστήστε σ' ὅλους τοὺς φίλους σας νὰ ἀγοράσουν τὸ τεύχος 57!

ΠΡΟΣΟΧΗ

ΟΙ αναγνώστες μας που επιθυμούν ν' αποκτήσουν τα προηγούμενα τεύχη των εκδόσεών μας, Μικρού 'Ηρωος, 'Υπερανθρώπου, Γκρέκο, Ζορρό, κλπ., μπορούν νά τα ζητήσουν από τα γραφεία μας, Λέκκα 22, έντος τής στοάς, καί από τα ακόλουθα καταστήματα διαφόρων πολεων τής 'Ελλάδος, καί του έξωτερικού:

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Βιβλιοπωλείον 'Αθαν. Τουφεξή, όδός Βε-
νιζέλου καί Εύριπίδου γωνία, έναντι 'Εμπορικής σχολής.
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Βιβλιοπωλείον 'Ανδρέα Ρέκου, 'Ε-
γνατίας 67.

ΒΟΛΟΣ: Βιβλιοπωλείον 'Ιωάννου Μαναρίδη, Κ. Καρ-
τάλη 4δ.

ΚΑΒΑΛΑ: Βιβλιοπωλείον 'Αθαν. Παπαδογιάννη.

ΚΟΡΙΝΘΟΣ: Βιβλιοπωλείον 'Αλμπάνη.

ΛΟΥΤΡΑΚΙ: Βιβλιοπωλείον 'Αλμπάνη.

ΚΑΡΔΙΤΣΑ: Βιβλιοπωλείον 'Ιωάν. Τσοπελάκου.

ΛΕΥΚΩΣΙΑ: Βιβλιοπωλείον Α. Πολίτη, Λεύκωνος 20

ΛΟΝΔΙΝΟΝ: Βιβλιοπωλείον ΖΕΝΟ, Δανίας 6, Δυτι-
κός τομέυς άρ. 2.

ΣΙΔΝΕΪ· ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ: Βιβλιοπωλείον Σαλαπάτα.

ΑΔΕΛΑΪ· ΔΑ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ: Βιβλιοπωλείον Παλάση.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ: Πρακτορείον 'Εφημερίδων 'Αθην. Τύπου.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΜΑΣ

'Η διεύθυνσις του «Μ. ΗΡΩΟΣ» σάς καθιστά γνωστόν
ότι:

«Ο ΜΙΚΡΟΣ ΗΡΩΣ» κυκλοφορεί κάθε ΤΡΙΤΗΝ.

«Ο ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ» κυκλοφορεί κάθε ΠΑΡΑ-
ΣΚΕΥΗΝ.

Καί τέλος ή ανατύπωσις του «Μ. ΗΡΩΟΣ» κυκλο-
φορεί κάθε ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

Μόνο με 6 δραχμές

μπορείς ν' αγοράσης κι' ἐσὺ τὸ περίφημο βιβλίο τοῦ
Ούγκω, «ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ», στὴ νέα ἔκδοσι τοῦ Μικροῦ
Ἡρώος.

ΦΘΗΝΑ ΒΙΒΛΙΑ ΜΕΤΑΛΛΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

Ἐκυκλοφόρησε καὶ πωλεῖται σ' ὅλα τὰ περίπτερα.
Μόνο ἕξι δραχμές! Σπεύσε νὰ τὸ αγοράσης πρὶν ἐξαντλη-
θῇ ἢ ζήτησε ἀπὸ τὸν ἐφημεριδοπώλῃ σου νὰ σοῦ τὸ φέρῃ
στὸ σπίτι!

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ

Ἕνα βιβλίο πού πρέπει νὰ ἀποκτήσῃ κάθε Ἑλληνό-
πουλο!

Ο ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΑΥΤΟΤΕΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΝ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΘΕ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

"Ετος Ιον — Τόμος 7ος — 'Αρ. τεύχους 56 — Δραχ. 2
Γραφεία: ὁδὸς Λέκκα 22 (ἐντὸς τῆς στοᾶς). Τηλέφ. 28-983

Δημοσιογραφικὸς Δ'ντής: Σ. 'Ανεμοδουράς, Στρ. Πλαστήρα 21
Ν. Σμύρνη. Οἰκονομικὸς Δ'ντής Γ. Γεωργιάδης, Σφηγῆς 38.
Προῖστ. τυπογρ.: Α. Χατζηδασυλίου, Ταταούλων 19 Ν. Σμύρνη
ΔΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ: Γ. Γεωργιάδην, Λέκκα 22, 'Αθήναι

Συνδρομαὶ ἐσωτερικοῦ:
'Ετησίαι δρχ. 100
'Εξάμηνος , 55

Συνδρομαὶ ἐξωτερικοῦ:
'Ετησία Δολλάρια 4
'Εξάμηνος , 2

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

- 1) 'Υπεράνθρωπε S.O.S. 'Η
Γῆ κινδυνεύει!
- 2) Οἱ τερατάνθρωποι ἐδικαίνον-
ται.
- 3) Τὸ κυνήγι τῶν 'Ιπταμένων
Δίσκων.
- 4) Μόνος ἐναντίον χιλίων.
- 5) Οἱ Οὐρανοξύστες καταρ-
ρέουν.
- 6) Οἱ 'Υπ' ἀνθρώποι ἐξοντώ-
νονται
- 7) Σύγκρουσις Γιγάντων
- 8) 'Ο Μαῦρος Θεὸς Θανατώνει.
- 9) Κεραυνὸς, ὁ Γυῖς τοῦ 'Υ-
περανθρώπου.
- 10) Στὰ δόντια τοῦ Λιονταριοῦ
- 11) Οἱ 'Αετοὶ ἐφορμούν!
- 12) Τὸ Τραῖνο τοῦ Θανάτου
- 13) Στὴ Χώρα τῶν Τρελλῶν
- 14) 'Ο προδότης παγιδεύεται
- 15) 'Ο Κεραυνὸς ὑποτάσσει τὴ
Ζούγκλα!
- 16) 'Ο Πέτρινος Κύκλωπας.
- 17) 'Αστραπή, ἡ Κόρη τοῦ 'Υ-
περανθρώπου.
- 18) Κεραυνὸς ἐναντίον Κεραυνοῦ
- 19) 'Ο 'Αρχὼν τοῦ Κόσμου
- 20) 'Ο Τόμος τῶν 'Ανεμῶν
- 22) Τὸ Μυστικὸ τοῦ Πράσινου
'Ελέφαντα
- 23) 'Η 'Αστραπή ἐπιτίθεται
- 24) Στὴν 'Αγκαλιὰ 'Εσπετῶν
- 25) Σατοῦρ, ὁ Μαῦρος 'Υπεράν-
θρωπος

- 26) 'Ο Πόλεμος τῶν 'Αστρῶν
- 27) 'Υπεράνθρωπος ἐναντίον 'Υ-
περανθρώπων
- 28) Στὴ χώρα τῶν Κενταύρων
- 29) Σατοῦρνα, ἡ Κόρη τοῦ Μαύ-
ρου 'Υπερανθρώπου
- 30) 'Η Προδοσία τοῦ Κεραυνοῦ
- 31) Οἱ Φτερωτοὶ Μονομάχοι
- 32) 'Ο Μυστικὸ τοῦ Πλανήτη
κρόνου
- 33) 'Ο Μεγάλος 'Ορκος
- 34) Τὸ Τέλος τῆς Γῆς
- 35) Ζωντανὴ Παγίδα
- 36) Κουρσάροι τῶν Οὐρανῶν
- 37) 'Ο 'Αδάτος 'Ανθρώπος
- 38) 'Ο Πράσινος Τρόμος
- 39) Τὰ 'Οντα τοῦ 'Ολέθρου
- 40) Οἱ Μαῦροι 'Εσθφόροι.
- 41) 'Ο Θάνατος τοῦ Φάουστ
- 42) 'Η Γοσθία τοῦ 'Ελλπνα
- 43) 'Ο 'Ελ Γκρέκο Δεσμώτης
- 44) Τὸ Τέρας τῶν Οὐρανῶν.
- 45) 'Η Φάοιπτα ἐδικεῖται
- 46) 'Ο 'Εχθρὸς τοῦ Κόσμου
- 47) 'Η 'Ανάστασις τοῦ Φάουστ
- 48) 'Η Γιγαντομαχία.
- 49) 'Ο Γάμος τοῦ 'Ελ Γκρέκο
- 50) 'Η Βελόνα τῆς Μάγισσας
- 51) 'Η Φλεγόμενη Λίμνη.
- 52) 'Υπερέλληνας
- 53) Τζέκυλ, ὁ Κτηνώθρωπος
- 54) Στὴν Κοιλιάδα τῶν Τεράτων
- 55) Δαυὶδ καὶ Γολιάθ
- 56) Τρόμος, ὁ Θεὸς τοῦ Πολέμου

